

Badminton

Officielt organ for Dansk Badminton Forbund

SÅ ER DE FREMME -
de to nye COURTMASTER-modeller

balancevægt fra 100 gr

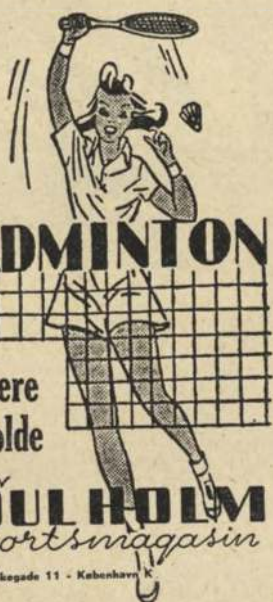
Helt ny konstruktion
med fiberforstærkning

COURTMASTER-super kr. 126,50
COURTMASTER-standard kr. 114,00

fås hos de førende sportsforretninger

DEN DANSKE KETCHER MED VERDENSRY

BADMINTON

Ketchere
og Bolde

POUL HOLM
Sportsmagasin

Silkegade 11 - København K

Opstrengningspriser:

Victor Imperial	kr. 45,00
VS Malay	„ 43,00
Victor Commander	„ 40,00
Victor Superb	„ 35,00
Hvid spun nylon	„ 14,00

Badmintonudstyr til alle . . .

Den rigtige vejledning, de rigtige kvaliteter og de rigtige priser finder De hos os.

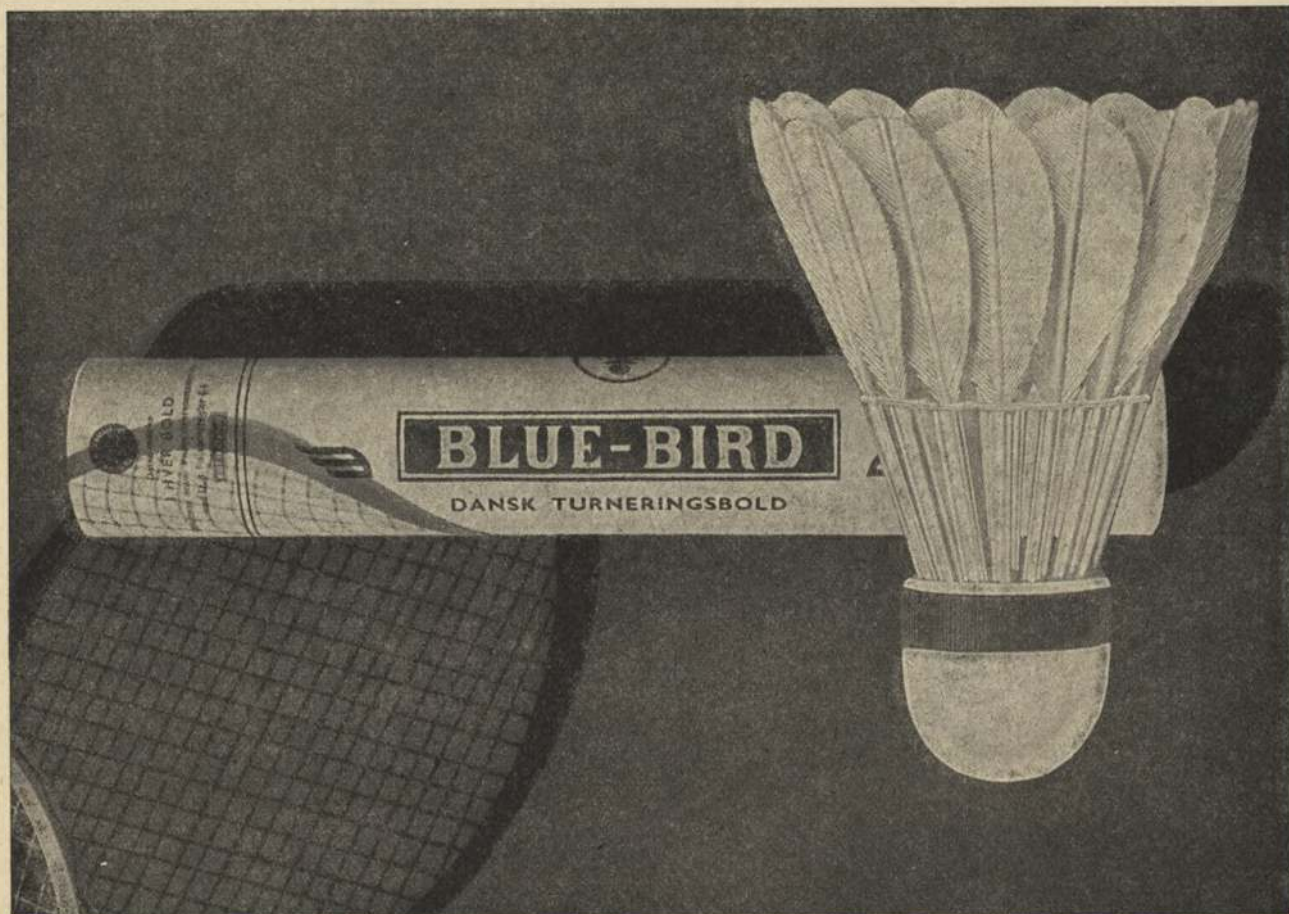
Sportgoods — Steelfighter m/ VS	kr. 120,00
Sportgoods — Exclusive m/ Imperial	„ 120,00
Sportgoods — Metalac m/ Tarm	„ 90,00
Sportgoods — Sussex m/ Spiralux	„ 50,00
Sportgoods — Steelmaster m/ Spiralux	„ 45,00
E. Kops — Special m/ VS	„ 145,00
E. Kops — VM m. Imperial	„ 135,00
E. Kops — EM m/ Commander	„ 98,00
E. Kops — DM m/ Superb	„ 75,00
Dunlop — Maxply m/ Imperial	„ 125,00
Grays — Silver Gray m/ VS	„ 128,00

Beklædning til damer og herrer.

De bedste kvaliteter — de rigtige priser.

POUL HOLM
Sportsmagasin

Silkegade 11 - København K - C. 1122

Redaktion:

Knud Lunøe (ansvarshavende),
P. Andersensvej 3, København F.
Telf. Gothåb 8019 (efter kl. 17).
Giro 286 77.

☆

Carl Johan Christiansen,
Haregade 15, København K.
Tlf. Palæ 841 v (efter kl. 17).

☆

**Abonnementstegning,
annoncetegning og
ekspedition:**

Carl Johan Christiansen.

☆

Badminton udkommer én gang i
august, september, april og maj
— og to gange i oktober, novem-
ber, december, januar, februar og
marts.

☆

Arsabonnement kr. 16,00
16 numre.

☆

Eftertryk kun tilladt med
kildeangivelse.

☆

Tryk:

Folketidendes Bogtrykkeri,
Søgade 4, Ringsted, tlf. 25 00.

☆

Faste medarbejdere:

Ib Larsen, København, Kristian
Larsen, Skt. Klemens, Fyn, Ove
E. Olsen, Lolland-Falster, Henning
Nielsen, Bornholm, Søren Rasmus-
sen, Sjælland, Ib Henry Hansen,
Malaya, og Hans Røgind, USA.

☆

Medarbejdere ved dette nummer:

Viggo Dahl, Jørgen Hammergaard
Hansen, Hans Helweg-Møller.

Tokyo 1964	4
Triton jubilerer	21
Kalenderen	22
Officielle meddelelser	23

*Trofæet,
som trods blod, sved og tårer
forblev i Indonesien.*

TOKYO 1964

Det er ikke op til mig at skulle afgøre, om vort *Thomas Cup* hold 1964 er det bedste, der endnu har repræsenteret Danmark, men jeg kan slå fast, at de implicerede spillere gennem hele den foregående sæson ofrede „blod, sved og tårer“ i overmål på sagen — aldrig før har der været arbejdet så grundigt med forberedelserne som til interzonefinalerne i Japan, og den tid, de enkelte brugte til træning, opvisninger og turneringer, var enorm.

Der blev trukket store veksler på familiernes tålmodighed og ofte appelleret til arbejdsgiveres forståelse for nødvendigheden af frihed, der blev ofret mange, mange penge for foretagendet, ikke blot alle de, DBF var i besiddelse af og måske flere til, men også fra spillerne selv, og lad mig én gang for alle konstatere, at det ingenlunde er lutter fortjeneste at blive udvalgt til en rejse til den anden ende af kloden, tværtimod!

Når der imidlertid kan mønstres et hold bestående af singlespillerne *Erland Kops*, *Knud Aage Nielsen* og *Henning Borch* samt doublekonstellationerne *Finn Kobberø & Jørgen Hammergaard Hansen* og *Poul-Erik Nielsen & Erland Kops* og en reserve som *Jørgen Mortensen*, glemmer man alle selvopofrelser og anstrengelser, for hvilken anden nation ville have mulighed for at stille med et mandskab med tilsvarende international rutine? Dette var vor helt store chance for at sætte kronen på værket, ikke mindst i betragtning af, at slutrunderne i *Thomas Cup* skulle finde sted på neutral grund og i et tempereret klima i modsætning til de fire foregående gange, hvor centrum for begivenhederne var det tropiske Østen.

Hvis man sammenholder de ovennævnte fakta med slutresultatet af *Thomas Cup* 1964, skulle det ikke være vanskeligt at forstå vor skuffelse. Om den, de mere glædelige hændelser på turen, oplevelserne og rejsen iøvrigt, er det, jeg skal prøve at berette i de følgende linier.

TOKYO 1964

Optakten var ellers så lovende . . . forventningerne så store

☆

Solen stod endnu højt på himlen, da vi efter diverse afskedtagen i Københavns Air Terminal og Kastrup Lufthavn bordede *Japan Air Lines'* DC-8C Jet Courier *Yoshino* sent på eftermiddagen den 6. maj; det gjorde den også, da vi efter nogle timer i luften passerede Nordpolen i en højde af en halv snes kilometer og med en hastighed på omkring 800

JØRGEN HAMMERGAARD HANSEN

fortæller om *Thomas Cup*-
begivenhederne i Japan

Jørgen Hammergaard Hansen.

km i timen, og intet havde ændret sig i vejrsituationen, da skipper omkring halvvejs lagde kursen ind over de sneklædte vildmarker i USA's 49. stat, Alaska, for kort efter at gøre klar til mellemlanding i jordskælvs-hærgede Anchorage, hvor det korte ophold gav os en tiltrængt mulighed for at strække benene over en kop amerikansk automat-kaffe af en kvalitet, som man kun drikker én kop af!

En lille times tid senere gik vi atter på vingerne, og trætheden og mørheden af at sidde så længe begyndte efterhånden at melde sig, men selvom vi nu var et godt stykke vej inde i natten, dansk tid, er det ikke nemt at falde i søvn i siddende stilling, og vi fik atter fat i kortene til at slå tiden ihjel med afbrud af de måltider, som søde, kimonoklædte stewardesser serverede for os med mellemrum.

Omsider nærmede vi os vort mål, og som et kuriosum bør det nævnes, at de sidste stråler af den sol, der så trofast havde fulgt os hele den lange vej fra København, forsvandt et sted i horisonten, netop som hjulene tog landingsbanen på Haneda International Airport i Tokyo — unægtelig et lidt ejendommeligt første indtryk af „den opgående sols land“ . . .

☆

Ankomsten

til Tokyo fandt sted 17—18 timer efter starten fra København, og egentlig var tiden gået fantastisk hurtigt trods det, at den ikke blev sovet væk, og egentlig var der vel ikke noget at sige til, hvis vi var lidt matte, da vi nåede vort mål. I hvert fald var jeg selv så sønderknust af træthed, at jeg ikke klart opfattede alle detaljer i forbindelse med ankomsten, men jeg erindrer dog svagt, at japanske immigrationsmyndigheder ikke er stort anderledes end deres kolleger i andre lande, og vi måtte gennem udfyldelsen af et antal dokumenter, som naturligvis altid bliver forelagt på et tidspunkt, hvor man på det nærmeste er klar til at underskrive sin egen dødsdom, blot man kan undgå at blive plaget yderligere. Vi fik vist også klaret proble-

Verdens bedste spiller med

10 af 16 finalister i All-England 1964 spillede med GRAYS inklusive vinderne i herre single, dame single, herre double samt halvdelen af mixed double.

6 af 7 spillere på det danske THOMAS CUP hold 1964 valgte

SILVER GRAY

Også DE vil få glæde af at spille med

Vejledende priser fra kr. 39,— til 128,—

FORHANDLES GENNEM SPORTSMAGASINERNE

D.S.I.

merne omkring bagageudleveringen og toldeftersynet, og blev omsider „sluppet ind i Tokyo“ med opfordring til at stille vore ure otte timer frem, hvilket bogstaveligt gjorde dag til nat med den ene fordel, at vi — himlen være lovet — var noget nærmere drømmen om at se en rigtig seng, end tilfældet havde været, om vi var blevet hjemme.

Modtagelsen

blev hurtigt overstået, hvilket vi under omstændighederne var godt tilfredse med, men alligevel var det en stor fornøjelse igen at hilse på *Knud Dahlberg Hansen*, som også var første mand på pletten, da vort 1952-hold i sin tid landede i Bangkok. Samme Knud Dahlberg Hansen skulle også i Tokyo vise sig at være en helt ovenud strålende hjælp for os i enhver henseende, men lad mig senere komme tilbage til det.

Også B.T.'s korrespondent, *Svend Aage Nyboe Andersen*, var mødt frem med en første velkomst til det danske hold, dets ledere, Kurt Møller og Richard Heilbo samt „tilskueren“ Knud „Buller“ Gloggengieser.

Fra lufthavnen gik turen i bus til det, der i de kommende tre uger skul-

le være vort hjem, og det er vel nu aktuelt at fortælle lidt om det.

☆

Hill-Top Hotel

som var et mindre hotel med et halvt hundrede værelser, af hvilke vi lagde beslag på fire af de øverstbeliggende, og til vor store tilfredshed var der en forholdsvis driftssikker elevator til disposition. Når jeg omtaler elevatoren som forholdsvis driftssikker, skyldes det, at den ret ofte strejkede mellem to etager, men som regel gik det „heldigvis“ kun ud over vore holdledere.

I stueetagen var foruden receptionen en bar, som vi nøjedes med at se langt efter, til matcherne var overstået, og der var indrettet en slags opholdsrum med dybe lænestole, små borde og et TV-apparat, hvis tolv kanaler ofte sørgede for vor underholdning i ledige stunder, medmindre vi greb fat i kortene for at aflede tankerne en smule fra de nervepirrende opgaver, vi var kommet for at løse.

Værelserne var måske en smule snævre, og det kneb lidt med at få plads til den omfangsrige bagage, men det gik dog. Indretningen rummede derimod, hvad vi kunne ønske af bekvemmeligheder og mere til. Til

hvert værelse hørte bad og toilet, der var telefon, radio og TV, elektrisk vifte til at skabe cirkulation af luften, air conditioneringsanlæg til afkøling af temperaturen og centralvarme til det modsatte, hvilket dog ikke blev nødvendigt i den japanske sommervarme. På hver etage svirrede et utal af hjælpsomme stuepiger, som altid var klar til at tage sig af vort vasketøj, sy vore bukseknapper fast og iøvrigt holde lidt bedre orden omkring os, end vi selv magtede.

Vore fleste måltider blev indtaget i hotellets lille, hyggelige restaurant, hvor der hver dag var friske blomster på bordene og dæmpet musik i baggrunden, men når vejret tillod det, søgte vi dog gerne ud i den tilstødende gårdrestaurant, hvor vi i skyggen af store parasoller beundrede et pragtfuldt, storblomstrende azaleahegn og nød menukortets variationer af veltillavede retter, som enten kunne være typisk japanske eller mere vestligt prægede, men som en sikkerhedsforanstaltning koncentrerede vi os fortrinsvis om mulighederne indenfor den sidstnævnte kategori. Kun én ret var sikker hver dag, og det var jordbær med fløde. Den japanske sæson for jordbær er på seks måneder og kan derfor ikke ophidse

Holdet klar til indskibning: Stående fra venstre: Richard Heilbo, Jørgen Mortensen, Henning Borch, Poul-Erik Nielsen, Jørgen Hammergaard Hansen og Kurt Møller. Siddende fra venstre: Finn Kobberø, Knud Aage Nielsen og Erland Kops. (Foto: Berlingske Tidende).

„solens sønner“, men for en flok lækkersultne danskere stiller sagen sig unægtelig lidt anderledes i maj måned.

Der var slet ikke noget luksuriøst over Hill-Top Hotel, men vi fandt os meget hurtigt godt tilrette, ja, faktisk så godt, at vi, da vi efter arrangørernes planer skulle flytte på et lidt senere tidspunkt, appellerede til at kunne blive boende til den bitre ende, og sådan blev det.

☆

Tiden til Thomas Cup

At vi var kommet til Tokyo ca. en uge før matchernes begyndelse var naturligvis ikke af turistmæssige hensyn, men simpelthen for at få en chance til at vænne os lidt til klimaet og forholdene i det fremmede land, og så, ikke mindst, for at afpudse formen ved daglig træning.

Vi havde troet, at vi kunne komme til at spille i den hal, hvor selve begivenhederne skulle finde sted, men det blev der ikke tale om. For det første var hallen ikke ganske klar før i sidste omgang, og for det andet ønskede de japanske arrangører ikke, at nogen af holdene skulle have mulighed for at træne i hallen inden matcherne, og det måtte vi acceptere, da det gjaldt samtlige fem deltagende nationer. Vi blev derfor sendt rundt til forskellige skolers gymnastiksale og blev ærlig talt budt på så dårlige spilleforhold, at vi i starten var ved at miste lidt af modet. Gulvene var glatte, lyset elendigt, og da man så tilmed den første dag mødte op med nogle japanske bolde af en kvalitet så ringe, at de simpelthen ikke kunne bruges til badminton, var vi umiddelbart før historiens første spillerstrejke, da vore malayiske venner dukkede op og hjalp os med et par dusin bolde, som vi kunne gennemføre den første dags træning med.

Der skulle dog gå endnu et par dage, før vi havde vænnet os til tidsforskellen mellem Danmark og Japan, og indtil da var det svært at være tilpas oplagt og i det hele taget få udbytte af træningen, men gradvis gik det fremad, og vi begyndte igen at mærke lidt af den gode form, i hvilken vi var rejst hjemmefra.

Det største problem for os var Erland, som tilsyneladende ikke kunne få spillet nok, og det gik voldsomt ud over Knud Aage, Henning og Jørgen M. Specielt var Knud Aage og Henning lidt nervøse for, at de skulle få

opbrugt alle kraftreserver, inden det rigtigt gik løs, og vi havde grund til at være lykkelige over den økonomiske støtte, der gjorde det muligt at få Jørgen Mortensen med til at tage lidt af slæbet og iøvrigt være klar til at træde ind, hvis der skulle blive brug for ham.

En af de ting, der gav os en hel del selvtillid, da vor træning var kommet godt igang, var den kendsgerning, at spillemperaturen på det nærmeste var som i danske haller i sommermånederne, så det kunne i hvert fald ikke ødelægge noget for os, og heller ikke luftens fugtighedsgrad skulle kunne spille nogen rolle, da også den virkede helt hjemlig.

Det var nyt for os, at vi ved et par lejligheder trænede samme sted og på samme tid som vore konkurrenter fra Malaya og Thailand, men det kunne ikke være til gene for os, og de malayiske og thailandske spillere havde tilsyneladende heller ikke noget imod det, selvom det de fore-

gående år var skik og brug at overlade træningsarenaen i nogle timer til et hold, før det næste blev tilladt adgang.

Japanernes træning så vi intet til, og man kunne fristes til at tro, at arrangørerne havde sørget for andre og utvivlsomt bedre træningsforhold til deres egne. Heller ikke spillerne fra Indonesien så vi noget til, hvilket imidlertid skyldtes den omstændighed, at der fra deres regerings og ambassades side var sørget godt for mesternationalens forberedelser til forsvaret af Thomas Cup'en gennem træning et sted, der efter forlyden-der kaldtes Indonesian Hall.

☆

Tokyo og befolkningen

Nuvel, vi kunne selvsagt ikke træne dagen lang i en uge, og der blev da også tid til at skabe sig enkelte indtryk af verdense største by og dens befolkning.

Af Japans over 95 millioner indbyggere bor omtrent 11 i Tokyo, og

GØR SOM BADMINTON FORBUNDET

Lad American Express blive Deres Rejsebureau

Vi har 400 egne kontorer over hele verden.

Vi har erfaring for sportsfolks problemer.

Vi har mulighed for at imødekomme netop Deres individuelle ønske, hvadenten

De rejser på ferie

— rejser på forretningsrejse

— rejser med bil
eller søger kontakt med andre
sportsfolk i udlandet.

Lad Deres problemer blive vore.

Vi yder service over alle grænser.

AMERICAN EXPRESS

BANKIERS, REJSEBUREAU, SPEDITION
DAGMARHUS · KØBENHAVN V MI *2301, MI *1062
Filial: Crome & Goldschmidt, C 9222, lokal 267

man ved simpelthen ikke, hvad menneskemasser er, før man har besøgt Tokyo, der ligger udstrakt over et areal svarende til Fyn, og selv når man har oplevet dette mylder, virker det ganske utroligt. Man kan næsten fristes til at sige, at det minder om „Strøget“ i København under juleudstillingen. Det mest slående bevis på de kaotiske forhold finder man på byens største undergrundsstationer mellem 8 og 9 om morgenen, hvor f. eks. Tokyo Station, der er den største, beforder op til én million passagerer, og hvor et hold „skubere“ er specielt ansat til at presse flest mulige mennesker ind i den stadike strøm af myldretidstog!

Trafikken svarer til menneskemasserne, og det er ikke korrekt af os, når vi hjemme klager over den store trafik. Samtidig kører trafikanterne i Tokyo i vore øjne fuldstændig hensynsløst, og det, at man holder sig i sin bane og iøvrigt følger optrukne linier kendes ikke. Næ, man smutter ud og ind, som det bedst lader sig gøre, og det er virkelig et nervepres at være passager, hvis man ikke kender forholdene, men alligevel forbavses man over, at der ikke sker flere ulykker, ikke mindst det ret store tempo taget i betragtning.

Byen er ganske planløst indrettet, men det skyldes velsagtens, at Tokyo gennem tiderne er smeltet sammen af omkring 800 mindre byer med det resultat, at gader og veje snor sig ud og ind mellem hinanden på kryds- og tværsagtig vis, og man skal være

ualmindelig godt stedkendt for ikke at fare vild, og den kendsgerning, at man hverken kender til gadeskilte eller husnumre, gør naturligvis ikke sagen nemmere. Selv drevne taxichauffører kørte til stadighed galt med os, og når det endelig lykkedes at finde frem til bestemmelsesstedet, virkede de så lykkelige, som havde de vundet i lotteriet — og det gjorde vi for den sags skyld også.

Det er en formildende omstændighed — oven på disse heksekedelagtige betragtninger — at der er ca. 30.000 etablissementer, hvor man kan få en drink eller et måltid mad . . .

Tokyo er ikke nem at karakterisere, for nok er det Østen, men alligevel er byen vel den i Asien, der mest ligner Vesten. Nok ser man hist og her et obskurt udseende tempel, men lige om hjørnet ligger til gengæld et kæmpestort, moderne forretningskompleks. Man finder nok små snævre gyder med typisk asiatiske handelsboder, men går man en tur op ad et af hovedstrøgene, f. eks. den 5 km lange Ginza, ligger gigantiske varehuse og lækre forretninger i vestlig stil side om side. Jeg har nævnt menneskemylderet, som pulserer fra kl. 8 til 21, men så er gader og stræder også som blæst for liv efterladende Tokyo som en død by, hvis man da lige ser bort fra nogle af forlystelseskvartererne i Shinjuku eller Asakusa, hvor et flammehav af neonreklamer i alle regnbuens farver og tilsyneladende udført ved brug af samtlige 5.000 forskellige japanske skrifttegn, måske giver det bedste billede af, at man befinder sig i Orienten og i Vesten på én gang.

I det store hele er Tokyo en rodet, grim og snavset by, men alligevel var der ting, som gjorde den renere, end tilfældet er så mange andre steder i verden, ikke mindst den friske, grønne beplantning langs næsten alle gader og veje. Der kunne være piletræer af en slags, måske ginkgo, løn eller en hvilken som helst anden art af løvfældende træer, og det virker hyggeligt og pænt.

Også den kendsgerning, at husdyr som hund og kat uhyre sjældent ses på gaderne, er naturligvis gavnligt for hygiejnen.

Jeg kan da også nævne tilfældet om den forkølede japaner, som ikke viser sig på offentlig grund uden iklædt en hvid, desinficerende maske for næse og mund, eller taxichaufføren, med en smule respekt for sig

selv, som kun udfører sit arbejde iført noble, hvide handsker.

Befolkningen ser jo lidt anderledes ud, end det er tilfældet i vor del af verden, men der er da både høje og lave, tykke og tynde japanere. Deres klædningsdragt er i det store hele som vor — mændene i jakkesæt eller vejret tilladende det i benklæder og en sportsskjorte, og kvinderne i bluse og nederdel eller måske en let bomuldskjole. Vi havde regnet med, at vi skulle se samtlige pigeboer i den smukke, festlige kimono, men den syntes akkurat så sjælden på gaden i Tokyo som et hestekøretøj på gaden i København.

Men der er en vis charme ved befolkningen i den kaotiske by. Den virker travl, men overvældende høflig, alvorlig, men samtidig smilende og venlig, og det er hævet over enhver tvivl, at der er tale om et stræbsomt og flittigt folkefærd, hvad der er blevet bevist gennem den ret høje levestandard med det resultat, at alle virker fornøjede og tilfredse med tilværelsen.

Noget, der gjorde livet en smule besværligt for os, var de eksisterende sprogsværligheder og de deraf følgende misforståelser, og vi fandt det fantastisk, at befolkningen i en by med 100 universiteter og endnu flere andre læreanstalter og i et land, hvor den gamle, velkendte kultur har udviklet sig i så mange henseender, praktisk taget ikke talte andre sprog end netop deres eget modersmål, som for den sags skyld må være ligeså vanskeligt at lære som de tre hovedsprog tilsammen, men netop derfor var det, at hvert af de besøgende Thomas Cup-hold fik en tolk attachéret, og ham gjorde vi vist mere brug af, end han havde regnet med, og selvom hans evner som tolk måske knap var så store, som titlen kunne give det udseende af, skal det være sagt med det samme, at han var ualmindelig trofast og hjælpsom.

☆

Shopping

hører som bekendt til dagsordenen, når man besøger et fremmed land, og vi gjorde da også i Tokyo desperate forsøg på at foretage diverse indkøb, hvilket dog bremsedes i nogen grad af de uforholdsmæssigt høje priser, som kom noget bag på os, og det var ikke mange ting, vi fandt fordel i blandt det store vareudbud, som fortrinsvis bestod af lokal fabrikation, men en transistorradio fik vi vist alle erhvervet.

Den kan ikke spille badminton!

— men skal De have en hund til at passe på hjemmet, medens De spiller, så har vi Danmarks eneste kuld af norske elghunde af højt præmieret afstamning; født 19. juni 1964.

KENNEL HUSKY

TONNY og BJØRN HOLST-CHRISTENSEN

Ramundsvej 41, København S.
Tlf. (01) 55 40 60

SPIL BOLD I **volley** SPORTSBEKLÆDNING

**DEN NYE WIMBLEDON MODEL-TRØJETIL
TENNIS OG BADMINTON ER
KENDETEGNET VED „DEN GRØNNE GREN“**

— et nyt skud på stammen, men allerede kendt overalt på grund af pasform, snit, styrke og kvalitet.

Disse trøjer er forsynet med den så eftertragtede krave, som tennis- og badmintonspillere kan lide, og både denne og slidsen er forsynet med ekstraforstærkninger.

„Den grønne Gren“ garanterer kvaliteten.

Disse model-trøjer er fremstillet af kæmmede 100 % bomuldsgarner.

FAS I ALLE FØRENDE SPORTSFORRETNINGER

Fabrikation: Fa. AKSEL KLOCK, Ikast, Tlf. (071) 51282

Agent: POUL HORNE MAN, Nørregade 28, København K.

Sightseeing

i egentligste forstand blev der ikke meget tid til, men jeg vil dog nævne det besøg, som Knud Dahlberg Hansen fik bragt i stand for os på Japans største virksomhed indenfor elektriske artikler, *Toshiba*, der med sine 119.000 medarbejdere rangerer på 27. pladsen blandt verdens industrigiganter. At det var lærerigt og imponerende at få lejlighed til at gennemgå dele af dette foretagendes virke er indlysende, men lad mig fastslå, at vi ikke var helt så meget „i stødet“ efter at have travet rundt i flere timer og faktisk blev temmelig „elektriske“ efter at vende tilbage til vort logi.

Prøv et glas Kahlúa til en god kop kaffe. Den smager pragtfuldt og særpræget — den smager mexikansk!

Alle ka' li'
KAHLÚA

Det japanske badminton forbund, Nippon Badminton Association, havde et par dage efter spillets afslutning arrangeret en 6-timers busrundfart til flere af byens seværdigheder, og vi besteg indledningsvis Tokyo Tower, som med sine 333 m er verdens højeste tårn og med et hurtigt blik bygget over nogenlunde samme læst som velkendte Eiffeltårn. I fugleperspektiv så vi fra Tokyo Tower hele Toyko på én gang, og det opvejede i nogen grad, at tiden ikke tilod os at beskue alle byens enkelt-heder i nærbillede.

På samme rundtur aflagde vi visit i Asakusa Park, som er at sammenligne med det, de fleste forstår ved et loppetorv med et utal af små butikker, mellem hvilke tryllekunstnere og gøglere efter evne forlyster de mange besøgende. I Asakusa Park ligger også det kæmpemæssige Kannon Temple, hvor mere eller mindre religiøse gæster opsender deres bønner og bekender deres synder i én uendelighed for åbent tæppe.

Videre bragtes vi til Asakusa Theatre til overværelse af et farvestrålende og imponerende varieteprogram, hvis pomp og pragt morede os mere end forestillingens japanske tekst og vittigheder.

★

Thomas Cup

Selvom det ikke er pålagt mig at berette om vore „oplevelser“ på banen, føler jeg trang til at komme med visse betragtninger over det, vi kom ud for i *Tokyo Metropolitan Gymnasium*, som var skuepladsen for Thomas Cup interzonefinalerne, og som den siden bliver det for afviklingen af de olympiske gymnastikkonkurrencer.

Hallen var et imponerende bygningsværk i en meget smuk udførelse og med en tilskuerkapacitet på henved 8.000 siddepladser, og uanset hvor man befandt sig i det enorme lokale, var udsigten til begivenhederne på gulvet første klasses. Seks forskellige steder var installeret lystavler, så tilskuerne altid kunne følge stillingen i kampene. Banen var bygget op af lyst cedertræ, hvorpå de grønne linier sås klart af såvel spillere som publikum. I passende afstand fra banen og på langs af denne fandt man et ca. 20 m langt bord indrettet i båse med telefoner af hensyn til pressens repræsentanter. Belysningen ved banen var særdeles udmærket, og de japanske dommere og linie-

vogtere, der alle var ens klædt i lange, mørke benklæder, lyseblå skjorter, Nippon B. A.'s officielle mørkeblå slips samt hvide handsker, var korrekte og koncise i deres afgørelser, de virkede yderst neutrale, og der var forbavsende få fejlkendelser. Haltemperaturen under matcherne var omkring 20—22°. Alt var perfekt, stedet var det bedste, jeg har mødt og spillet i uden for Danmarks grænser i min forholdsvis lange karriere som badmintonspiller. Intet ved spilleforholdene kunne bruges som undskyldning.

Ifølge arrangørerne skulle første match stå mellem Malaya og Danmark, og man havde sat spilletidspunktet til kl. 12 begge dage, medens opgøret mellem Japan og Thailand skulle finde sted de samme dage om aftenen. Vi var ret ophidsede herover, specielt fordi vi var bange for en højere middagstemperatur, og fordi det uundgåeligt ville gribe forstyrrende ind i indtagelsen af vore måltider. Konsekvensen blev et protesttelegram fra vor holdleder Kurt Møller til International Badminton Federation i London, og det indløbende svar oplyste os om, at man fra IBF havde accepteret, at kl. 15 ville være et passende begyndelsestidspunkt. Imidlertid var billetter solgt i forsalg, TV havde lavet sine optagelsesplaner, og iøvrigt måtte dagens program ikke være færdigt senere end ved 21-tiden om aftenen, som skik og brug er i landet. Altså kunne vi ikke gøre stort mere ved sagen, men man nåede frem til det kompromis at starte kl. 13.

En åbningsceremoni hører dog til, hvorfor vi alligevel måtte møde frem for kl. 12 til alles nationers indmarch, nationalmelodierne, yndige geishapigers overrækkelse af pragtfulde buketter til holdenes ledere, diverse taler samt den officielle åbning af ballet af proktektrisen, Hendes Kejserslige Højhed Princess Chichibu.

Lad det være sagt med det samme — der var nerver på i den danske lejr. Man bemærkede det fra morgenstunden, hvor det allerede kneb med appetitten, og vi var vist alle lidt mere rastløse, end normalt er. Vi knurrede lidt mere ad hinanden, og under busturen til hallen hørtes ikke den sædvanlige kåde stemning, som ellers er så fremherskende blandt sportsfolk. Vi havde kun tanke for ét, og der blev bidt mange negle.

Kurt indgød os en vis selvtilid ved

at sige noget i retning af, at han aldrig havde rejst med et hold, der ikke havde klaret sig godt, og på baggrund heraf virkede det så meget mere komisk, da Kurt fik den fikse idé, at han forinden hver af vore matcher måtte gennemføre en omhyggelig tilrettelagt rundtur i den store hal, hvilket skulle bringe os det nødvendige held, og det var næsten ikke til at bære, når han hæsblesende og svedig returnerede fra denne 20 minutters magiske vandring, som bl.a. førte ham i store buer uden om bestemte genstande og op og ned ad trapper, hvor enkelte trin blev berørt med begge fødder og andre trin helt sprunget over o.s.v. Trofast udførte Kurt sin „pligt“ forud for hver eneste dansk spilledag, ja, da vi skulle starte andendagen mod Indonesien fra stillingen 2—2, og det hele så lidt mindre lyserødt ud for os, gjorde han sin færd hele to gange — i sandhed en præstation, som er den bedste holdleder og største medicinmand værdig.

I hvert sit hjørne af banen med dommerstigen imellem, havde man opstillet et par lange borde og et antal stole til brug for de i hver match implicerede spillere og ledere,

og her led vi alverdens kvaler i samfulde seks spilledage, og jeg tror ikke, nogen af os på noget tidspunkt fandt det fornøjeligt. Ligeså meget man kæmper og håber at komme i betragtning til opgaver som denne, ligeså glad og lykkelig man er, når ens udtagelse er en realitet, ligeså lidt behageligt er det, når man står midt i det, og ens højeste ønske er, at det hele var overstået.

Jeg indrømmer, at det er helt galt, når man går så højt op i sin sport, sin hobby, så glæden forsvinder totalt, men jeg tror, vi alle følte nogenlunde ens hin mindeværdige tid i Tokyo, og grunden var ganske indlysende hele holdets brændende ønske om at opnå det for dansk badminton, som ingen før har kunnet opnå, og når det lykkes at stable et hold af et format, som tilfældet var denne gang, på benene, kommer nervene i overtal ganske af sig selv. Sveden render ned ad kroppen, selv når man sidder ganske stille og ser ens kammerater i aktion, og ustandselig griber man fat i håndklædet for at tørre ansigt og hænder. Hver muskel i kroppen er spændt, og man føler sig som mørbanket, inden man

selv skal i ilden. Man føler en inde-spærret kraft boble og syde i hele legemet, men alligevel virker man slap og dødtræt, til man selv står på banen. Man har lyst til at skrike af fortvivlelse, hvis en holdkammerat fejler et slag, man fryder sig inderst inde, når det samme sker for modstanderen, men hvis vi vinder et slag eller et point for ikke at tale om en kamp, kender jubelen ingen grænser, og man dirrer over hele kroppen af lykke, når en kamp er vel overstået, indtil en ny sættes i gang, og man skal gennem nøjagtig de samme sjælekvaler igen. Hvis man så endda kunne koble ud efter sådan en omgang og få sig en god og restituerende søvn, før næste dags opgaver, men nej, også hele natten spiller man badminton. „En sund sjæl i et sundt legeme“. Ja, go'morgen. Den gang, Dansk Idræts-Forbund antog dette motto, var der vist ikke tænkt på *Thomas Cup!*

☆

Det var ærlig talt ikke let for nogen af os.

Kurt må have sat personlig rekord

5x VERDENSMESTER

i single

ERLAND KOPS

Fem gange har Erland Kops vundet herresingle ved All Englandmesterskabet — det uofficielle verdensmesterskab i badminton — og denne turnering har selvsagt en stor plads i Kops' bog. Men også andre turneringer har Kops et ord at give med på vejen, f. eks. Thomas Cup. Vore badmintonspillere har det med Thomas Cup som vore fodboldspillere med Sverige. Hvorfor kan vi ikke vinde denne eftertragtede pokal? Er det, fordi vi holder alt for fast ved vore strenge amatørregler? Kops' mange kampe i Østen er der naturligvis også morsomme ting at berette om — og tage ved lære af. På hver side giver Kops sine erfaringer videre til læseren, og enhver badminton-interesseret vil nyde hans bog.

24 fotos — kr. 17,75 hft. — 24,75 indb.
hos alle boghandlere.

CHR. ERICHSENS FORLAG

i cigaretrykning, selvom han holdt konditionen ved lige gennem sine rundture.

Erland — verdens bedst trænede badmintonspiller — som det slog helt klik for, da vi havde dårligst råd til det, men det var allerede fra begyndelsen tydeligt, at Erland var sprængfyldt med nerver, ellers er der simpelthen ingen forklaring på, hvordan han, der jo på banen er kendt som sikkerheden selv, i perioder kunne spille som den virkelige mester for i næste øjeblik at virke fuldstændig paralyseret og ude af stand til at lave andet end fejl. End ikke den velkendte, indædte sejrsvilje var til stede.

Knud Aage, som jeg egentlig skylder en undskyldning. Jeg vidste, at han er én af de mest konstante spillere, der findes, og at han kender kunsten at fighte og kvæle sig selv, men alligevel tvivlede jeg en smule på, om han under de foreliggende omstændigheder kunne bevare disse dejlige egenskaber, men jeg skal love for, at „Grønært“ gjorde mine tvivl til skamme i hver eneste match, ikke mindst da han bragte håbet tilbage ved at reducere Indonesiens 4—2-føring til 4—3 efter den største og

flotteste indsats, jeg nogensinde har overværet, af en dansk badmintonspiller. Her bekræftede „Grønært“ sit All-Englands mesterskab 1964 gennem en præstation, som kun verdens bedste spiller kan yde.

Henning alias „Pytte“ — på banen den iltre og lidt febrilske type og udenfor den rolige, stilfærdige og velovervejede kontrast — spillede et par første klasses kampe mod Malaya og Thailand, og i sin første double med Erland mod Indonesien var han den bærende kraft, da vi kom fra 1—2 til 2—2. Men på andendagen gik det galt, og det var ikke den „Pytte“, vi kender, der måtte stille op i single fra 2—3, og efter Erlands chokerende nederlag på et tidspunkt, hvor sejren skulle have været hjemme, vel vidende, at hvis han tabte, var der ingen redning for os.

Poul-Erik, som kæmpede heroisk i fire kampe og tabte dem alle for derefter at blive vraget i den sidste match. Det var bestemt ikke Poul-Eriks fejl, at det kneb med kontakten i vor 2. double, og de fire kampe blev tabt til meget stærke kombinationer, så jeg forstod Poul-Eriks skuffelse, og jeg beundrede hans moral og leven-med-os-andre under hele den sidste match.

Finn, som de fleste vist betragter som den lidt arrogante, flegmatiske type, der ikke nemt kommer ud af balance, havde simpelthen ikke nerver til at overvære andre kampe end de, han selv deltog i, for resten af tiden at opholde sig på parkeringspladsen uden for hallen; men når han var på banen, jonglerede han, så alle måtte overgive sig, og jeg håber, Rich Heilbo indså, at det var tåbelig snak, da man tidligere var inde på spørgsmålet, om man nu også skulle have Finn med. Som amatør bør ingen slavebindes, og hvis Finn er god nok med mindre træning bag sig, bør han også være kompetent til at komme på holdet.

Skal jeg endelig omtale *mig selv*, må det ske ved at udtale den ubeskrivelige skuffelse, det var for mig ikke at kunne opleve at være på et vindende Thomas Cup hold efter fem forsøg.

Jeg må ikke glemme **Jørgen Mortensen**, som led med os andre, fra første til sidste bold var slået uden chance for selv at hjælpe til, hvor det kneb, men jeg er overbevist om, at Jørgen sugede til sig alt, hvad han

kunne — ikke blot fra selve kampene, men af hele atmosfæren, for næste gang og næste igen bliver det ham, der skal prøve at holde hovedet koldt, og her fik han en fornemmelse af, hvor svært det er.

☆

Tilskuerne

Det var dog ikke nerverne, spændingen, forventningen om succes eller angsten for fiasko, der slog os ud, og jeg tør gå så vidt som til at påstå, at det heller ikke udelukkende var vore indonesiske modstandere på banen, der blev vort Waterloo, men derimod grupper blandt de tilskuere, som overværede „Challenge Round“.

Det begyndte ellers udmærket i den første af vore matcher. Jeg skal indrømme, at vi havde ventet flere tilskuere, da Japan er én af de meget store sportsnationer, men åbenbart har badminton ikke endnu fænet så voldsomt blandt japanerne, og jeg vil tro, at blot ca. 1000/1500 stykker mødte frem til hver af de to afdelinger af vor match mod malayerne. Nok gætter jeg på, at den fremmødte skare havde ønsket sejr til deres asiatiske racefæller, men man accepterede helt og holdent vor overlegne sejr, og der var ingen mislyde af nogen art overhovedet.

Det samme gentog sig i opgøret mellem Thailand og os, hvorefter vist de fleste betragtede os som storfavoritter mod Indonesien.

I mellemtiden erfarede vi, at en større invasion af indonesiske tilskuere havde forudbestilt billetter, og ihukommende publikums opførsel i Indonesiens hovedstad Djakarta for tre år siden var vi sådan set forbedret på besværlighederne, men vi kunne dog slet ikke forestille os, hvor galt det skulle gå i de neutrale omgivelser.

Rygtet om de mange indonesiske tilskuere var rigtigt. Ca. 300 var kommet op fra Indonesien, medens endnu en 1.000 stykker rekrutteredes blandt indonesiske studenter i Tokyo og disses omgangskreds. Det gav unægtelig et lille ryk i os, da vi blev klar over dette ved vor ankomst til hallen, og vi blev da også straks hilset velkommen af en række slagsange, hvis omkvæd til stadighed syntes at være *Indonesia - Indonesia - Indonesia*. Nå, vi var da enige om, at blev det ikke værre end som så, skulle vi nok klare paragrafferne, men som kampene skred frem, udviklede situationen sig i skandaløs retning, og det

AL-SØ-NET

Badminton sæsonen står for døren

Vi tilbyder vore badmintonnet i såvel nylon som bomuld i fineste udførelse og farve. På bestilling leveres følgende: Badmintonnetstøtter i lette hvidlakerede stålrør, dommerstiger for badminton og tennis samt tællekasser og kuglerammer.

Forhandlere overalt.

AL-SØ

Sportsnetfabrik

Bjerringbrovej 122,
Brønshøj,
tlf. 01-94 97 56

var desværre ikke i vor favor. De ca. 1300 indonesere var placeret i to hovedgrupper, én for enden af banen, og én på banens ene langside. Desuden var mindre flokke posteret rundt om i hallen. De to store grupper havde medbragt flere „dirigenter“ med batteridrevne, små højttalere, gennem hvilke tilskuerne til stadighed holdtes i ånde, og de fik så godt som ingen pauser i deres råben og skrigen og hujen imod os, uanset om vi spillede godt eller dårligt, og det var indlysende, at vi skulle slagtes for enhver pris.

Jeg tror egentlig ikke, nogen af indoneserne, hverken spillere eller tilskuere, havde regnet med, at vi kunne besejres, og det var, som om publikum først gik rigtig amok, da man begyndte at ane en chance for indonesisk triumf.

Vi havde selvsagt foretrukket en 3—1 føring første dag, men efter chokstarten, hvor vi kom bagud 0—2, var vi alligevel rigtig godt fornøjede og fortørstningsfulde med 2—2.

Men den næste dag startede krigen for alvor, og det var fra første begyndelse, hvor Erlands psyke ikke

stod for presset og tabte den famøse kamp trods ialt fire matchbolde.

Det er ikke nemt at give et levende billede af, hvad der rigtig foregik — det skal opleves, før det forstås til fulde — men jeg kan da blot nævne eksempler som den konstante viften med flag fra side til side for enden af banen, hvilket er højst generende, det gøres i den ende af banen, man har front imod under spillet, den stadige oprørske råben i de transportable højttalere eller publikums ustandselige hulen og skrigen under duellerne, og specielt med orkanagtig styrke på netop de tidspunkter, hvor vi med et maximum af koncentration og nerverne anspændt til det yderste netop stod for at skulke afgive serveren. Også de gruppevis tilråb om „In“ og „Out“ under duellerne var højst ubehagelige, selvom de næppe havde anden virkning end at genere os yderligere.

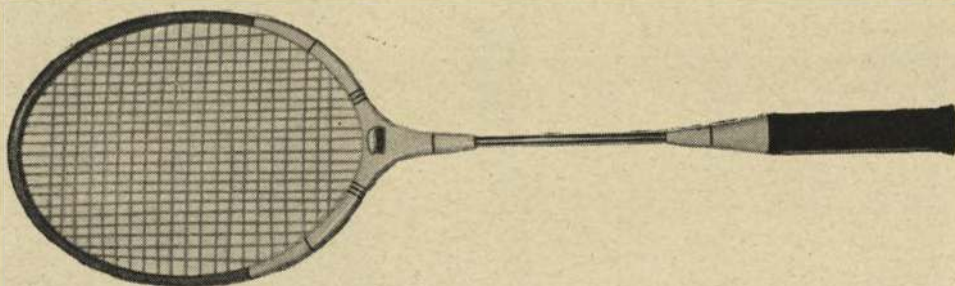
Igen og igen appellerede arrangørerne til publikum om ro og værdighed, men det prellede af som vand på en gås, og det infernalske spektakel fortsatte.

Ved en enkelt lejlighed spadserede

den japanske overdommer med sit følge til en af de store grupper indonesiske fans for på den måde at bringe ro over gemytterne. En pressefotograf forsøgte at snuppe et billede af episoden, og straks kastede en flok indonesere sig over den stakels fotograf og kylede hans kamera langt henad gulvet. Andre blandede sig, og hele historien endte med håndgemæng, som først stoppede, da 60 politibetjente tilkaldtes udefra og med deres knipler fik gjort de uheldige elementer opmærksomme på, at man ikke skulle prøve på sligt én gang til.

Den igangværende kamp — løvrigt den, der gav Indonesien den 5. sejr — blev afbrudt et lille kvarters tid, og ved genoptagelsen var der intet tilbage i vore spillere. Næppe var den kamp slut, før et hundrede fuldstændig vanvittige tilskuere stormede ind over banen for at hylde deres helte og undervejs trådte på en af Erlands ketchere, og da var det ikke langt fra, at der var røget et par indonesiske hoveder, men vi forstod dog alle at holde hovederne kol-

(Venligst blad om til side 17)

- et kvalitetsmærke

**Der er spillestyrke og
præcision i en
JAGUAR badmintonketcher**

Mange modeller at vælge imellem

GULDMANN

VI HAR MODTAGET

VI VIL IKKE VÆRE I STUE MED DEM

Vi har vel alle, på et eller andet tidspunkt, truffet mennesker, som vi af den ene eller anden grund simpelt hen har følt, at dem kunne vi ikke være i stue med. Selv om vi udviser vidtrækkende tolerance må vi, for at opretholde vor selvrespekt, undgå samkvem med den slags mennesker. Grundene kan være mange. Deres opførsel, deres mangel på kultur, deres meninger eller andre årsager byder os at undgå dem.

Danske badmintonspillere, der som amatøridrætsmænd har ofret tid, kræfter, privatliv og penge i overmål for at nå op til at blive de bedste – og som har nået dette mål – har haft den ubehagelige oplevelse at træffe mennesker, de efter min opfattelse ikke kan »være i stue med«. I hvert fald ikke uden at skulle forkaste alle idealer om god opførsel, fairness, kammeratskab og sportslig indstilling. Vore Thomas Cup-spillere har mødt indonesere.

Tving ikke danske idrætsmænd ind i så dårligt selskab nogensinde mere. Det er helt i strid med med hele den danske idrætsidé. Konsekvensen af den indonesiske pøbels opførsel, og spillernes mere eller mindre grove forseelser må være, at dansk idræt fremover nægter at være »i stue« med repræsentanter for den nation.

Dette standpunkt må DBF efter min opfattelse gøre The International Badminton Federation klart. Det må være DBF's pligt at beskytte danske badmintonspillere mod at blive udsat for den oplevelse en gang til, som vore spillere fik i Japan.

En ekskludering af Indonesien var måske den mest konsekvente løsning. Min svigerinde, der var til stede, da Danmark og Indonesien mødtes, har faktisk udtrykt sin opfattelse klart i disse ord:

»Vi var dybt skuffede. Selvfølgelig på vore danske kammeraters vegne skuffede over nederlaget, der var helt urimeligt. Men langt mere over at være vidne til så afgrundsdyb menneskelig fornedrelse som denne pøbel lagde for dagen. De opførte sig som dyr«.

Efter min opfattelse var Mr. Bloomer ikke sin opgave voksen. Hvorfor

fik han ikke, som neutral dommer, hallen »muget«?

Må jeg til slut udtrykke min allerstørste sympati med de danske spillere. Især de spillere, hvis nerver ikke kunne holde til episoderne. I har intet at bebrejde jer selv, og jeres forståelige skuffelse over, ikke at kunne få lov at vinde på fair vis, må ikke nage jer dybere, end at I fortsætter at dyrke jeres sport ufortrødent. I tillid til, at en stærk ledelse kan hindre, at I kommer i så dårligt selskab igen.

Tak fordi I nåede finalen – og vandt den moralsk.

H. Helweg-Møller,
Virum.

VI HAR KLIPPET

DET VAR GUDS VILJE

Under overskriften: »Det var Guds vilje, at Indonesien slog Danmark i Tokio, skriver *Simon* i *Politiken* for den 13. juni:

Indonesiens »sejr« på 5-4 over Danmark i finalen i Thomas Cup i Tokio var en af de efterhånden *mange* internationale sportsbegivenheder, der efterlod en dårlig smag i munden. Ingen – bortset fra indoneserne – var i tvivl om, at det danske hold var det bedste. At det ikke var de indonesiske spillere, som vandt cup'en, men de indonesiske tilskuere, der desværre for Indonesien hovedsagelig bestod af *studenter*. Af den såkaldte intelligens burde man kunne

Da den indonesiske h
(Telefoto fra

vente andet end den pøbelagtige optræden, de viste i Tokio.

Men for underudviklede nationer som Indonesien, der hverken politisk eller økonomisk spiller den rolle, de gerne vil spille, er sporten med en hysterisk nationalisme blevet et middel til at hævde sig – for enhver pris. Da de indonesiske spillere vendte hjem, blev de fejret med national flagdag og ført i triumftog fra Djakarta lufthavn til præsident Sukarnos palads, hvor Sukarno modtog dem med de salvelsesfulde ord: – Det var Guds vilje, at Indonesien vandt...

Ak ja, hvad har Gud ikke måttet lægge navn til både i krige og i idræt. Og han er – mærkeligt nok – altid på den stærkeres side.

Indoneserne affyrede blitz-lamper op i ansigtet på danskerne, når de

skulle serve eller angribe bolden og modstanderen. Da officials ville fjerne blitz-lamperne, og fotografer og reportere fra de store amerikanske nyhedsbureauer styrtede til for at dække skandalen for deres blade, for 100 indonesiske studenter løs på dem og sparkede og slog løs på dem i fem minutter, før politiet fik afbrudt kampen.

Med elektrisk forstærkede råbere hylede indoneserne alle mulige ukvems-ord op i hovederne på de danske spillere, og i badminton sidder man tæt inde på livet af spillerne. Det er ikke som i fodbold, hvor man, trods alt, har publikum lidt på afstand.

Da danskerne trods indonesernes optræden efter kampen af hensyn til de japanske arrangører marche-

rede ind igen sammen med de indonesiske spillere til den afsluttende højtidelighed med overrækkelse af cup'en spyttede indoneserne efter dem og råbte skældsord så sjofle, at man ikke en gang kan skrive dem – selv i vor frimodige tidsalder. Den danske olympiske komités kontaktperson i Tokio, Kaj Wolhardt, sagde indigneret:

– Det mindede mig fuldstændig om den måde, hvorpå de unge tyskere opførte sig under Hitler...

Ethvert sted i Europa ville de indonesiske tilskuere være blevet smidt ud. Men de japanske arrangører var i en vanskelig situation på grund af den hensyntagen Japan, som Østens repræsentant af politiske grunde måtte udvise over for Indonesien.

Og fra højere sted var der lagt pres på arrangørerne. Indoneserne måtte ikke vises ud under nogen omstændigheder. Men selv en japansk official var så chokeret, at han sagde:

– Det er da et held, at disse forbandede barbarer ikke skal deltage i de olympiske lege. Hvis de var med i Tokio, kunne vi risikere at måtte aflyse olympiaden...

Den næste Thomas Cup-turnering skulle nu spilles i Djakarta, men det bliver der ikke noget af. Den internationale Badminton Unions formand, David Bloomer, kunne ikke blande sig i japanernes arrangement men sagde bagefter:

– Thomas Cup-finalen bliver under ingen omstændigheder spillet i Djakarta. Og hvis nogen sinde lignende scener gentager sig, skal jeg sørge for, turneringen bliver stoppet. Den er arrangeret til minde om Englands første store badmintonspiller, Sir George Thomas, som selv har skænket cup'en. Han var for stort et menneske og for god en sportsmand til, at hans navn skal vanæres på denne måde...

Da det i fjor var på tale, at Brønshøj skulle til Østen og spille i Djakarta, var Brønshøj ivrig efter at forstærke holdet, så man kunne komme med fem-seks landsholdsspillere, men fik at vide:

– Det skal I slet ikke tænke på. Det eneste, det drejer sig om er, at vi vinder i Djakarta.

For indoneserne er sport ikke sport alene. Det er først og fremmest national propaganda – og alle midler, selv de værste, helliger formålet.

... sig adgang til banen. (Ekstrabladet).

Carlton Shuttlecocks Ltd.

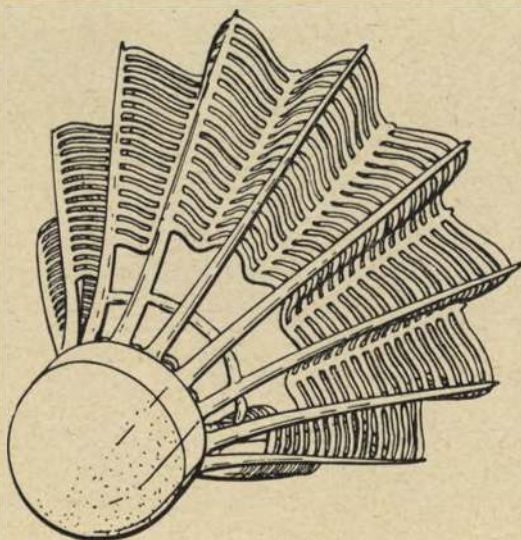
Shire Hill
Saffron Walden
Essex, England

**Carlton International
Shuttlecocks A-S**

Kronprinsessegade 42
København K

LOOK

and **THINK!**

- New
- Cheap
- Long-Lasting
- Outstanding Performance

the **CARLTON**

NEW INTERNATIONAL

*at D-kr. 2,20 a piece
can you afford not to try it?*

de trods den vanskelige situation, en ting, vi fik megen ros for.

Vore i forvejen spændte nerver i kombination med de voldsomme chikanerier knuste os, og under sådanne omstændighed er selv de bedste ikke gode nok. Reaktionen var resignation, skuffelse, sorg.

Der var tidspunkter under matchen, hvor vi mest af alt havde haft lyst til at tage vort gode tøj og forlade valpladsen, men det giver ingen sejr. Hvad kunne man ellers gøre? Ja, egentlig kunne vi vel ikke gøre andet, end hvad vi gjorde, nemlig uopholdeligt henstille til arrangørerne, at man søgte at give os muligheder for at afvikle matchen i god, sportslig ånd. At forlange matchen stoppet og samtlige tilskuere fjernet lå vel uden for vor kompetence, og det havde unægteligt også været et drastisk skridt at tage, da der trods alt var et japansk publikum, som var helt så lammet af forargelse, som vi var det. Det var skam ikke nogen nem nød at knække for de neutrale arrangører, som velsagtens heller ikke vovede at tage alt for drastiske skridt under hensyntagen til det gode forhold Indonesien og Japan imellem. Jo, der er ingen tvivl om, at politik var involveret.

Kunne man bebrejde de indonesiske spillere? Både ja og nej. Det er klart, at de blev animeret og som båret på vinger af deres tilhængeres moralske støtte. I det omvendte tilfælde havde vi måske følt det på samme måde, men jeg mener personlig, at en spiller som Ferry Sonnevile, den indonesiske holdkaptajn, der på det nærmeste må betragtes som delvis europæer efter mange års ophold i Europa, kunne have sagt et par bemærkninger i mikrofonen om sportens etik, og jeg er ikke i tvivl om, at det havde hjulpet en hel del, ikke blot i retning af en mere sportslig afvikling, men også på Sonnevile's egen samvittighed.

Eller man kunne bebrejde Mr. Maladi, den indonesiske sportsminister, eller som vittige tunger om-døbte ham: den indonesiske minister for usportslige anliggender. At en mand i hans stilling kunne tolerere, hvad der foregik, finder jeg ufatte-ligt, og hans senere udtalelse til pressen om, at tumulterne og publikums opførsel da var helt i orden, beretiger ham mere til at beklæde embedet som krigsminister end som sportsminister.

Der var ikke noget at gøre. Vi måtte trøste os med avisernes harm-

dirrende referater, de opmuntrende bemærkninger fra „manden på gaden“ om vor moralske sejr, de øvrige deltagende holds oprigtige medfølelse, Tokyo-danskernes glæde over at have set os som gode tabere etc. Men Thomas Cup'en blev i Indone-sien, så trøsten var ringe.

☆

Doping

Det er ikke noget, der kan, og heller ikke noget, der skal bevises, men jeg hørte fra så mange forskellige sider udtalelser om, at de indonesiske spillere var dopet gennem indsprøjtninger, og jeg er nu faktisk overbevist om rigtigheden af disse forlydende. Hvorfor?

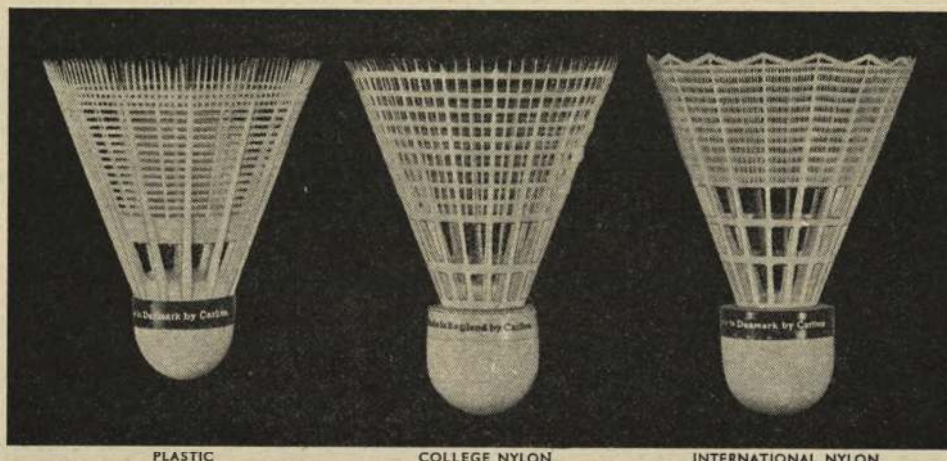
Jo, for det første virkede det unaturligt, at det indonesiske omklædningsrum til stadighed var tæt tilsløret og bevogtet af et par brysk udseende fyre.

Dernæst spillernes apatiske, men samtidig stive blik i øjnene, når de stod overfor én på banen, men mest af alt den kendsgerning, at de, og det gælder selvfølgelig først og frem-mest singlespillerne, kunne virke fuldstændig uberørte efter lange og hårde dueller og kampe, man ænse-

**CARLTON
INTERNATIONAL NYLON**
Vejl. uds.pris kr. 2,20 (incl. oms.)

**CARLTON
COLLEGE NYLON**
Vejl. uds.pris kr. 1,75 (incl. oms.)

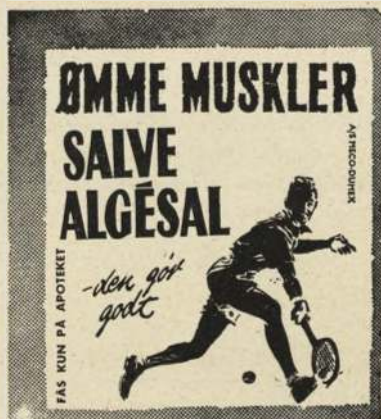
CARLTON PLASTIC
Vejl. uds.pris kr. 1,10 (incl. oms.)

CARLTON
SHUTTLECOCKS

CARLTON INTERNATIONAL SHUTTLECOCKS %

Haraldsgade 18 · København N · Telefon A/gir 550

de knapt deres vejtrækning, og det harmonerede slet ikke med f.eks. Tan Joe Hok's og Ferry Sonnevilles reaktion i de mange, mange kampe, vi førhen har set dem i overalt i verden gennem adskillige år.

Det var et nationalt anliggende for Indonesien, og der blev sat dygtigt ind på alle fronter.

☆

Invitationsturneringen

Man må forstå vor reaktion og vor negative, uinspirerede indsats i den efterfølgende invitationsturnering, hvor kun en indonesisk deltagelse kunne have hidset os op, men de blev klogeligt væk, bortset fra deres 3. single, der tilsyneladende uden at have „fået sin sprøjte“ blev kvalt med 0 og 5 af en middelmådig japaner!

Selskabelighed

Efter disse mindre fornøjelige betragtninger omkring afviklingen af Thomas Cup turneringen bør jeg vel slutte med lidt omtale af vore mere glædelige oplevelser, og jeg kan ikke undgå at komme ind på de mange, mange hyggelige timer, vi tilbragte før, mellem og efter matcherne hos familien Dahlberg Hansen. Anne og Knud var ganske simpelt enestående mod os med deres gæstfrihed, forståelse for vore problemer og hjælp i alle mulige henseender, når som helst vi havde behov for samme.

I den danske ambassade var vi gæster til et champagne party dagen efter vor sidste match, og vor sympatiske ambassadør, *Torben Busk-Nielsen's* hjertelige tale til os og hans tak, fordi vi havde tabt med manér, rørte os dybt, og det, at vort lands højeste myndighed i Japan omtalte os som de bedst tænkelige gesandter for Danmark på grund af vort sportsmanship, var vel den største opmuntring, vi kunne have ønsket på det tidspunkt.

The Governor of Tokyo holdt en nydelig lunch på et af byens store hoteller for samtlige besøgende hold, og vi fik alle overrakt et par små japanske dukker samt lekture om Tokyo og den forestående Olympiade.

Men den afsluttende banket, arrangeret af Nippon Badminton Associa-

tion i Japans og måske verdens mest luksuøse hotel „Okura“ slog alt, nogen af os nogensinde tidligere har oplevet i elegance, stilfuldhed og luksus i højeste potens, og i det eventyrligt udsmykkede lokale med blomster- og plantearrangementer så ufatteligt skønne, nød vi kulinariske delikatesser i selskab med Prinsesse *Chichibu*, et par thailandske prinsesser og vore badmintonvenner fra Japan, Malaya og Thailand, medens de indonesiske gæster opholdt sig noget underligt isoleret og måtte lide den tort at høre på mange og giftige taler fra diverse honoratiores — det må have været beske piller at sluge og afgjort ikke den sejrens pris, et vindende mandskab stræber efter.

☆

Matsuyama

Lørdag den 30. maj tog vi afsked med Tokyo for sammen med det japanske hold at flyve til Matsuyama i prefekturatet *Ehime* ca. 1000 km vest for Tokyo på øen Shikoku, og her fik vi en hastig lejlighed til at stifte bekendtskab med „det rigtige Japan“, og det blev en festlig og minderig afslutning på vor færd.

Vi ankom hen på eftermiddagen og blev i den lille lufthavn mødt af en vinkende og jublende skare skolebørn på et hundrede stykker, alle forsynet med noget, der lignede dannebrogssflag. Uden for maskinen blev

En japansk official søger at dæmpe gemytterne. (Telefoto fra Tokyo til Berlingske Tidende).

vi stillet på en lang række til velkomsttale, fotografering og blomsterrækker, som i Japan åbenbart altid foretages af geisha'er, hvilket dog ikke gør sagen mindre charmerende. Siden ledtes vi til en ventende række på syv militærjeeps, og med tre mand i hver rullede kortegen af sted mod byen eskorteret af motorcyklende politi og anført af en højtalervogn, som uopholdeligt gjorde befolkningen på ruten opmærksomme på, at her kom vi.

Jeg vil ikke påstå, at folk ligefrem stod opstillet langs den 12 km lange rute for at tiljuble os, men de, der var der, vinkede, klappede og hurra'ede, som var vi af blåt blod, og vi gjorde os de kongeligste anstrengelser for at gengælde den hjertelige velkomst på værdig vis. Hyldestens maximum nåedes, da vi kørte gennem „Strøget“ og blev udsat for en vaskeægte „Ticker Tape Parade“ fra de mange kontorvinduer, hvor man sikkert har glædet sig over denne uventede chance til at få tømt papirkurvene . . . Men det var en festlig oplevelse.

Efter middag med stedets guvernør blev vi ført til vort kvarter, som viste sig at være et typisk japansk hotel, hvor vor første handling var at smide skoene for at blive iklædt hotellets sandaler, for på rigtige japanske steder bruger man ikke udefodtøjet inde.

Vi fik anvist vore værelser og bemærkede straks den noget mere mangelfulde møblering, end vi er vant til hjemme fra. Gulvet var dækket med Tatami-stråmætter, og væggene til gaden var shoji-skydedøre, der samtidig tjente som vinduer. Midt på gulvet stod et „bord“, 30—40 cm højt, men stole var der ingen af, og ej heller bemærkede vi senge nogetsteds. Nå, vi blev forsynet med hver en Yokota, en let bomuldskimono, og da vi jo tilsyneladende ikke skulle sove på grund af de manglende senge, samledes vi begge hold i ét værelse, satte nogle „borde“ sammen og „bænkede“ os på gulvet omkring disse, og så gjorde vi os iøvrigt klar til at nyde tilværelsen som det sig hør og bør i dette „mandens land“ af kimonoklædte stuepiger.

En stund senere foreslog de japanske spillere, at vi alle gik i det i hotellet indrettede „Public Bath“, hvor vi i et kæmpemæssigt badekar plaske i det meget varme vand, som ærlig talt gjorde os rigtig godt træt, og det var derfor en behagelig overraskelse at finde de oprindelige „senge“ opredt på gulvet, da vi vendte tilbage til vore respektive værelser, og med en konstateren af, at det måtte være „dødens pølse“ at være møbelfabrikant i Japan med hotelindretning som speciale, kastede vi os i „Morfeus' arme“ og slumrede sødt, til vi tidligt den følgende morgen kaldtes til et solidt morgenmåltid, som vi indtog stadig iført vore Yokota'er og stadig siddende på gulvet.

Kl. 9 samme søndag morgen startede så den ceremoni, der skulle være optakten til landskampen — alt i Japan synes at være præget af ceremonier — og kun afbrudt af en hastig middagspause fortsatte spillet til ved 16-tiden, fra hvilket tidspunkt vi kun havde et par timer til at pakke vore sager på hotellet og iøvrigt gøre os klar til at tage afsked med den overstrømmende hjertelige by, et mindeværdigt døgnets oplevelser rigere.

☆

Afrejse

Hjemturen var begyndt, og den første etape var ikke helt uden nerver, idet vi skulle nå en SAS-maskine i Tokyo med afgang kl. 22, og tiden var faktisk lidt knap. En uforudset forsinkelse i forbindelse med en mellemlanding i Osaka, en bagatel af en by med ca. 6 millioner indbyggere, gjorde ikke sagen bedre, men alligevel lykkedes det at lande i Tokyo bare 20 minutter før næste afgang, og gennem en virkelig fin SAS-service fik vi samlet den i Tokyo efterladte bagage sammen til indskrivning, og vi fik taget en sidste afsked med familien Dahlberg Hansen, repræsentanter fra den danske ambassade og Nippon Badminton Association, som alle havde været så enestående mod os i vore trængslerstid.

På slaget 22 søndag aften den 31. maj var Thomas Cup 1964 definitivt forbi for vort vedkommende, og vi forlod den by og det land, som nok havde givet os store og mange oplevelser, men ingen store nok til at opveje den skuffelse, der var den sorteste, nogen af os ti spillere og

DUNLOP sko

er specielt fremstillet til BADMINTON

— derfor de mest efterspurgte over hele verden.

DUNLOP garanterer kvalitet og pasform

Fås hos alle sportsmagasiner

Engros: firmaet Edvard Nielsen,

Ryesgade 106, København Ø. - Telefon TR. 5101

ledere nogensinde har været udsat for i en for størstepartens vedkommende lang og begivenhedsrig badminton-karriere.

Samme dag kl. 10, altså tolv timer før afrejsetidspunktet fra Tokyo(!) mellemlandede vi, som på udrejsen, i Anchorage, Alaska, men vi var slet ikke oplagte til at sætte os ind i problemerne omkring tidsforskelle og så kun frem til det øjeblik, da vi man-

dag morgen kl. 6 landede i Kastrup og overraskedes af den store skare af familie og venner fra forbund og klubber, som med de utallige blomsterhilsener og opmuntrende velkomstord fortalte os, at ingen var i tvivl om, at vi havde gjort, hvad der stod i vor magt for at løse en håbløs opgave.

En hyggelig sammenkomst omkring et veldækket dansk morgen-

bord på Hotel Europa's tagrestauration sluttede eventyret, og vi stod atter ansigt til ansigt med den grå hverdag og en normal livsførelse, men i fortrosthed om, at kampen om det daglige brød er den rene svir i sammenligning med kampen om den eftertragtede *Thomas Cup* pokal.

Jørgen Hammergaard Hansen.

SMÅ FJER

DET SÅ GALT UD

Ja, vi er de første til at indrømme, at det så galt ud for Dansk Badminton Forbund's officielle organ „Badminton“, hvis vi ikke havde en stab af „faste“ og „løse“ medarbejdere „ved dette nummer“, der straks „sprang i blækhuset“, så snart vi kaldte. Vi træder vist ingen for nær, hvis vi — bortset fra VD's Triton-omtale — havde erklæret august nummeret for en smule „pauvert“, hvis ikke Jørgen Hammergaard Hansen havde trådt hjælpende til og givet et „rids“ af, hvad det danske Thomas Cup hold var ude for på dets „trip“ til Nippon.

MEN VI GLÆDER OS

Men tag ikke bekymringerne på

forskid. Vi har allerede sikret os stof til næste nummer, hvor DBF's formand, Kurt Møller, og DBF's spilleudvalgsformand, Richard Heilbo, vil fortælle lidt om de rent sportslige begivenheder derude.

I SOMMERENS LØB

Annette von Barnekow, CBK, har i juni indgået ægteskab med Bent Geo Andersen.

Tonny Holst-Christensen, ABC, har i juni forøget familien med en dreng og en pige.

Lis (Hagen Olsen) Holck, KBK, en datter i juli.

RHINEN

DBF's kasserer Arne Bruun & frue er p.t. på togt langs Rhinen for personligt at overbevise sig om, hvorledes årgang 1964 tegner.

JOURNEY'S END

Sekretæren for The International Badminton Federation, H. A. E. Scheele, der af det japanske badminton forbund var inviteret til Tokyo for at overvære de afsluttende kampe i Thomas Cup turneringen, kom desværre ud for den store skuffelse at måtte afbryde rejsen i Djakarta og returnere til London, hvor han blev indlagt på hospitalet for at gennemgå en operation for en ryglidelse. Scheele nåede imidlertid at komme oven senge inden IBF-mødet i London den 29. juni og deltog deri med usvækket energi.

Forhåbentlig vil den foretagne operation helt fjerne de gener, han har været besværet med det sidste års tid.

Trods larmen og uroen på tilskuerpladserne gør Erland Kops sit yderste for at koncentrere sig i doubelen med Henning Borch. (Telefoto fra Tokyo til Politiken).

JYLLANDS STÆRKESTE KLUB JUBILERER

Slår man op i et leksikon for at få en redegørelse for hvem eller hvad Triton er, vil man få at vide, at Triton er en havguddom, der i den klassiske oldtid nævnes som søn af Poseidon, havets gud, og Amfitrite, senere blev Triton en fællesbetegnelse for underordnede havguder i Neptuns følge, i flertal Tritoner. Men hvad har det med badminton at gøre? Noget mere fjernt fra hinanden end en badmintonklub og havguder kan man vel næppe tænke sig, men det har det nu alligevel, for når »Tritonerne« samler sig i Ålborg den 22. aug. 1964 er det ikke for at gå i vandet, men for at fejre Badmintonklubben »Triton«s 25 års fødselsdag og som derved er blevet voksen.

I anledningen af jubilæet har jeg fået til opgave at nedfælde lidt historie og lidt omtale af klubbens liv og trivsel gennem de mange år, men hvad skal man skrive om? For os, der gennem de sidste ti år har levet med i klubbens liv, er alt det, der foregår, jo noget dagligdags, noget som vi har lyst til at gøre, men noget som næppe kan synes af interesse for de mange, og dog måske alligevel, så her er lidt facts.

Klubben blev startet - ikke af Poseidon eller Neptun - men af medlemmerne af den daværende Ålborgensiske badmintonklub AaBK, med Frants Jensen Gru som fader og med hjælp fra Ellen Jensen Gru, Arne og Anna Nielsen, Carl M., Kaj Henning og Aage Jensen, Knud Thomsen, Johs. Ringstrøm og Alice Sørensen. Alle ti var i flere år kendte badmin-

tonspillere, men nu er kun Arne Nielsen og Carl M. Jensen fortsat aktive medlemmer af »Triton«.

Når man i dag nævner ordet »Triton«, er der vel ingen badmintonspiller der er i tvivl om, hvem der menes, men hvordan fik klubben dette navn? Ja, det forholdt sig således, at AaBK havde en forbindelse med en københavnsk badmintonklub ved navn »Triton«, denne klub afgik ved døden, hvorfor man her i Ålborg påtog sig hvervet at føre »Triton«-navnet videre indenfor badminton-sporten, og dette har de hidtidige ledere af »Triton« i høj grad formået.

Klubben har gennem de 25 år haft tolv formænd og seks spilleudvalgsformænd, og alle disse samt de mange andre bestyrelsesmedlemmer har udført et stort og uegennyttigt arbejde til gavn for klubben. Men når man kaster et blik tilbage over de 25 år er der - uden at forklejne de øvrige - udadtil navnlig to, der har formået at skabe historie. De to var modsætninger, men hver for sig entusiastiske badmintonledere i en sådan grad, at deres ord vakte opsigt på højeste plan. I de første ti år var det den allestedsnærværende F. Jensen Gru, der var lederen, og derpå overtog Tage Meyling dette arbejde

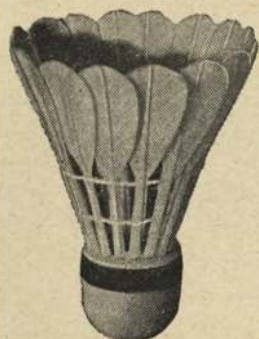
indtil han for to år siden trak sig ud af arbejdet. Begge har været det irritationsmoment, der for ledelsen er nødvendigt for ikke at stagnere, og begge har været med til at danne baggrunden for det arbejde, der har bragt klubben frem til den position, som den i dag indtager indenfor dansk badminton, og begge fortjener klubbens bedste tak for det kolossale arbejde, de har udført.

Dette gælder selvfølgelig også alle de øvrige ledere gennem årene, såvel de store som de små, det gælder alle de, der indenfor klubben har ydet et arbejde bag kulisserne, for det er jo ikke mindst disse, der bærer en klub i det lange løb.

Vi har været så heldige, at vi en overgang havde vel nok landets bedste instruktørstab på frivillig basis, og som lagde grunden for det stade, der forårsagede, at vi en overgang for alvor var ved at true københavnerne med vore ungdomshold.

Fra at være en klub uden betydning indenfor jydsk badminton, er »Triton« nu Jyllands stærkeste klub og den næststørste, kun overgået af Århus i medlemstal. Gennem de sidste år har klubbens 1. hold været at tælle blandt Danmarks otte bedste hold i 1. division, lige som vi har domineret de jyske senior- og ungdomsmesterskaber, vore åbne mesterskaber har været søgt af mange topspillere fra såvel ind- som udland.

Vi har haft landsholdsspillere på såvel senior- som ungdomshold, lige som vore ungdomsspillere flere gange har været i finalerne om de dan-

***** STJERNE-BOLDEN GAME BIRD

BEGGE MODELLER MED DOBBELT SYNING

Fabrikation: A. D. S. A/S Nørrebrogade 39, København K:
Telefon: Tria 7896

stærkeste turneringsmodel
med en vidunderlig flugt.

en glimrende træningsbold til
den rigtige pris.

ske ungdomsmesterskaber, indtil det nu i jubilæumsåret endelig lykkedes os at vinde et dansk mesterskab. Vi har haft internationale forbindelser mange steder, været med hold i Norge, Sverige og Tyskland, og alt dette har været en spore for vore spillere og givet dem lyst til fortsat at dygtiggøre sig og tage konkurrencen op og derved give klubben anseelse udadtil.

Med spilleplads har det knebet, og når man betænker, at vore 1. divisionsspillere i mange år måtte træne i mørke gymnastiksale, er det forbavsende at opleve, at de har formået at føre klubben så vidt som tilfældet er.

I dag bor klubben til leje hos Ålborg Tennisklub og har landets bedste badmintonhal til rådighed to gange om ugen. Derudover trænes der alle hverdage i fire til fem gymnastiksale vinteren igennem. Det er noget af et problem for bestyrelsen og spilleudvalget at holde sammen på

klubbens medlemmer, når det foregår fem til seks forskellige steder i byen; endnu er det gået, og forholdene er blevet bedre år for år, men stadig går mange af os og håber på egen hal en gang ad åre.

Klubbens motto »Badminton for alle« har været og er stadig lede-tråden for bestyrelse og spilleudvalg, det skal være muligt for alle at deltage i badmintonporten, der skal være plads for såvel rig som fattig, såvel for motionsspillere som topspillere, såvel for den der spiller for fornøjelse, som for den ihærdige pokaljæger. Der tænkes i høj grad på alle, der arrangeres koneturneringer, sommerturneringer, sjove turneringer, med og uden narrestreger, doubleturneringer, hvor topspillere blandes med nybegyndere, seniorspillere med juniorspillere, interne klubmesterskaber m. v.

På denne måde stræber vi – af mangel på klublokale – efter sam-

menhold og vedligeholder kammeratskabet og arbejdslysten.

Vi er derfor så ubeskedne, at vi glæder os over vor stilling ved de 25 år og over, at alt det arbejde, som så mange har lagt i klubben, ikke helt var forgæves. Vi siger tak til alle de, som gennem disse 25 år har vist os interesse og velvilje og på mange måder har støttet os.

På selve jubilæumsdagen den 22. august holder vi åbent hus – reception kaldes det vist med et fint ord – om formiddagen, medens vi som ægte »Tritoner« ikke kan undlade – trods sommeren – at fejre dagen for vore medlemmer med en turnering. Om aftenen tager vi det pæne tøj på og deltager i en festmiddag med efterfølgende dans og anden underholdning. Vi giver i dagens anledning det kendte Ålborg-humor en ekstra gang lak, og det ville glæde os, om mange af vore gamle bekendte ville deltage ved denne lejlighed.

En »Tritoner«.

KALENDEREN

Foruden de begivenheder, der er nævnt i sæsonprogrammet, bringer „Kalenderen“ her følgende nær forestående „mærkedage“. Vi skal supplere listen, efterhånden som vi kommer begivenhederne på nærmere hold.

Lørdag den 22. august

fylder Badmintonklubben „Triton“, Aalborg, 25 år. Der er reception i Restaurant „Skydepavillonen“ ved Aalborgtårnet kl. 10–12, og om aftenen mødes „Tritonerne“ med venner og bekendte til middag samme sted.

Lørdag den 12. september

og søndag den 13. september afholder sjællandskredsen instruktørkursus udelukkende for aspiranter til videre uddannelse på DBF's kursus i Vejle i juli og august næste år.

Lørdag den 26. september

og søndag den 27. september arrangerer Triton's ungdomsafdeling i samarbejde med Göteborg Badminton Klub et todages stævne i Göteborg.

Lørdag den 10. oktober

afholder The International Badminton Federation „council“-møde i Amsterdam.

SMÅ FJER

HAN DØDE AF DET

En indoneser på et halvt hundrede år døde, da meddelelsen om, at Knud Aage Nielsen havde gjort det af med indoneserens favorit Tan Joe Hock, nåede frem til Djakarta.

— MEN HVAD FIK KLAPPERNE?

Telegrammer fra Djakarta meddelte, at præsident Sukarno ved en højtidelighed overrakte det indonesiske badmintonhold fortjenstmedaljer efter at det vendte sejrrikt tilbage fra Tokio med Thomas Cup-trofæen i behold.

Spillerne fik en fyrstelig modtagelse af tusinder, der stod på gader og stræder fra lufthavnen til præsidentens palads.

HAN BURDE SELV HAVE GJORT DET

Den indonesiske sportsminister, Maladi, tilbageviste den hårde danske kritik omkring de indonesiske tilskuernes optræden under Thomas

Cup-finalen i badminton i Tokio mellem Danmark og Indonesien.

Dr. Maladi sagde – meddeles det fra Hong Kong – at det var sædvanligt såvel i Indonesien som Japan, at tilskuerne sang, viftede med flag og med tilråb søgte at støtte deres egne – og danskerne og deres tilhængere havde i øvrigt gjort det samme.

Han fremhævede, at danskerne først havde protesteret, da det stod klart, at de ikke kunne vinde matchen og dermed Thomas Cup. Han indrømmede dog, at indonesiske studenter en overgang var lige ved at gå for vidt, og at de japanske officials måske burde have skredet hårdere ind over for de værste uro-magere.

INDIEN KALDER

Danske badmintonspillere er stadig – og måske ikke mindst efter nederlaget til Indonesien – i høj kurs. Under IBF-mødet i London indbød præsidenten for det indiske badminton forbund (gennem DBF's formand, Kurt Møller) fire mandlige og to (måske fire) kvindelige spillere til at komme til Indien i november for at deltage i en række turneringer. Besøget vil komme til at strække sig over fjorten dage, måske en hel måned.

OFFICIELLE MEDDELELSER

Bladet (Badminton) anvendes tillige som officielt organ for forbundet, således at enhver meddelelse, der af forbundet udsendes gennem bladet, skal betragtes som kommende alle vedkommende til kundskab. (DBF's love, § 7).

SÆSONPROGRAM

1964

Juli

20.—24. DBF's ungdomselitekursus for deltagere fra KBKr., LFBKr. og SBKr.

På den jyske Idræts-skole, Vejle

Septbr.

18.—24. Knuthenborghallens Badminton- og Tennisklub.

Åben B-turnering i alle rækker

26.—27. Nykøbing F. Badmintonklub

Åbne mesterskaber i alle rækker for ynglinge

Oktbr.

4. Holdmesterskab for Danmark 1., 2. og 3. division

Åbne mestersk. i doubler

5.—9. Frederiksberg Badminton Klub

Åbne mestersk. i singler

10.—13. Valby Badminton Club

Åbne mestersk. i alle rk.

17.—18. Herning Badminton Klub

Åben A-turn. i doubler

17.—18. Charlottenlund Badminton Klub

25. Holdmesterskab for Danmark, 1., 2. og 3. division

Åbne mestersk. i alle rk. (jubilæumsturnering).

31. Badmintonklubben Triton

Åbne mestersk. i singler for yngl., jun. og pusl.

31. Gentofte Badminton Klub

Åben B-turn. i singler

31. Lillerød Badmintonklub

Novbr.

1. Badmintonklubben Triton

Åbne mestersk. (fortsat)

1.—3. Lillerød Badmintonklub

Åben B-turn. (fortsat)

1.—8. Gentofte Badminton Klub

Åbne mestersk. (fortsat)

14.—15. Odense Badminton Klub

Åbne mestersk. i singler for jun. og pusl. samt i rene doubler for jun.

Alle rækker

14.—15. Nordiske mesterskaber i Danmark

15. Holdmesterskab for Danmark, 2. og 3. division

Åbne mestersk. i alle rk.

18.—21. Skovshoved Idrætsforening

22. Holdmesterskab for Danmark, 1. div.

Åben B-turn. i alle rk.

22.—29. Badmintonklubben Smash

Åbne mestersk. i alle rk.

28.—29. Fredericia Badminton Club

Åben A-turn. i singler og mixed double

28.—29. Brønshøj Badminton Klub

Decbr.

2.—6. Amager Badminton Club

Åbne mestersk. i doubler for jun. og yngl.

13. Holdmesterskab for Danmark, 1., 2. og 3. division

Åben A-turn. i alle rk.

26.—29. Københavns Badminton Klub

1965

Januar

2.—3. Hillerød Badmintonklub

Åbne mestersk. i singler for jun. og pusl. samt mixed double for jun.

24. Holdmesterskab for Danmark, 1., 2. og 3. division

Åbne mestersk. i alle rk.

30.—31. Odense Badminton Klub

Februar

6.—9. Dansk Idræts-Forbunds mesterskaber for Danmark

Alle rækker

13.—14. Odense Badminton Klub

Åbne mestersk. for yngl. i Sverige

14. Landskamp Sverige—Danmark

Åben B-turn. i alle rk.

14.—20. Brønshøj Badminton Klub

HOLDMESTERSKABET

Turneringsledelsen:

DBF's spilleudvalgsformand, Richard Heilbo, Store Møllevej 32, København S. Tlf. Amager 5008.

DBF's sekretariat:

Sekretær Knud Lunøe, P. Andersensvej 3, København F. Tlf. Gothåb 8019.

1. division:

ABC — Amager Badminton Club, Markmandsgade 8, København S. Hallen: Tlf. AMager 5002.

CBK — Charlottenlund Badminton Klub, Maltgårdsvej 18, Gentofte. Hallen: Tlf. GEntofte 2466.

GBK — Gentofte Badminton Klub, Ved Stadion 4. Hallen: GEntofte 400.

KBK — Københavns Badminton Klub, Randersgade 21, København Ø. Hallen: Tlf. ØBro 7292.

OBK — Odense Badminton Klub, Godthåbsgade 4, Odense. Hallen: Tlf. (09) 12 81 77.

SIF — Skovshoved Idrætsforening, Krøyersvej 5, Klampenborg. Hallen: Tlf. ORdrup 2383.

TRITON - Badmintonklubben Triton, Jørgen Brix Steby, Planetvej 18, Aalborg, tlf. (081) 2 46 46. Hallen: Tlf. (081) 2 85 97.

VBC — Valby Badminton Club, Skellet 30, Valby. Hallen: Tlf. VALby 2888.

2. division:

AB — Århus Badmintonklub, Dyrehavevej, Århus C. Hallen: Tlf. (061) 4 05 95.

BBK — Brønshøj Badminton Klub, Tage Nielsen, Tibberup allé 98, Hareskovby. Tlf. (01) 98 18 10.

KBT — Knuthenborghallens Badminton- og Tennisklub, Børge Christensen, Poppel Allé 50, Hvidovre, tlf. (01) 78 01 20. Hallen: Valby 4600.

KMB — Kastrup-Magleby Badmintonklub, (Fortsættes næste side spalte 3)

21. Holdmesterskab for Danmark, 1., 2. og 3. division
28. DBF's mesterskaber i singler for puslinge, juniorer og ynglinge

Marts

7. Holdmesterskab for Danmark, 1., 2. og 3. division
14. Ungdomslandskamp Danmark—Sverige I Danmark
20.—21. Vordingborg Badminton Klub Åben C-turn. i alle rk.
22. Landskamp: England—Danmark I Blackburn, Lancashire
20.—27. KFB Badmintonklub Åbne mestersk. i singler for puslinge
27.—28. Vordingborg Badminton Klub Åben A-turn. i alle rk. samt old boys i doubler

April

- 3.—4. Holte Badminton Klub Åbne mestersk. i singler for yngl., jun. og pusl.
10.—11. Nykøbing F. Badminton Club Invitationsturn. for sen.
14.—15. Københavns Badminton Klub Åbne mestersk. i alle rk. for jun. og i singler for puslinge

ORIENTERING:

Københavns Badminton Kreds har oplyst, at den har berammet sine interne mesterskaber til afholdelse således:

Seniormesterskaber: 9.—12. november 1964
Ungdomsmesterskaber: 9.—13. januar 1965
Old boys mesterskaber: 15.—17. marts 1965

MATCHPROGRAM FOR DIF'S HOLDMESTERSKAB FOR DANMARK I BADMINTON 1964—65

1964:	1. division	2. division	3. division
4. okt.:	ABC—OBK KBK—CBK Triton—SIF VBC—GBK	AB—NBK BBK—Smash KMB—LB ØBK—KBT	Roskilde—ABC, Ålborg Hjørring—Svendborg Middelfart—Hvidovre Slagelse—Hillerød
25. okt.:	CBK—ABC GBK—Triton OBK—KBK SIF—VBC	BBK—KBT KMB—ØBK LB—NBK Smash—AB	ABC, Ålb.—Middelfart Hillerød—Hjørring Slagelse—Roskilde Svendborg—Hvidovre
15. nov.:		AB—BBK LB—ØBK NBK—KBT Smash—KMB	Hillerød—Middelfart Hjørring—Roskilde Hvidovre—ABC, Ålb. Svendborg—Slagelse
22. nov.:	CBK—SIF OBK—GBK Triton—ABC VBC—KBK		
13. dec.:	ABC—VBC GBK—CBK KBK—Triton SIF—ØBK	BBK—NBK KBT—LB KMB—AB ØBK—Smash	ABC, Ålb.—Svendborg Hvidovre—Slagelse Middelfart—Hjørring Roskilde—Hillerød
1965:			
24. jan.:	KBK—GBK OBK—VBC SIF—ABC Triton—CBK	AB—LB NBK—KMB Smash—KBT ØBK—BBK	Hjørring—Hvidovre Roskilde—Middelfart Slagelse—ABC, Ålb. Svendborg—Hillerød
21. feb.:	ABC—KBK CBK—ØBK GBK—SIF VBC—Triton	KBT—AB KMB—BBK LB—Smash ØBK—NBK	ABC, Ålb.—Hjørring Hvidovre—Hillerød Slagelse—Middelfart Svendborg—Roskilde
7. marts:	CBK—VBC GBK—ABC SIF—KBK Triton—ØBK	AB—ØBK KBT—KMB LB—BBK NBK—Smash	Hillerød—ABC, Ålb. Hjørring—Slagelse Middelfart—Svendborg Roskilde—Hvidovre

(Fortsat fra side 23)

tonklub, Gl. Kirkevej 94, Kastrup.
Hallen: Tlf. (01) 50 08 05.

LB — Lillerød Badmintonklub,
Ernst Andersen, Skelvej 3, Lillerød
pr. Allerød, tlf. Allerød 517.
Hallen: Tlf. Allerød 42.

NBK — Nykøbing F. Badmintonklub,
Badmintonhallen, Nyk. Falster.
Hallen: Tlf. (03) 85 12 15.

SMASH — Badminton Klubben
Smash.
Kirsten Koch Mogensen, Fuglebak-
ken 80, 3., F., tlf. (01) 34 35 27.
Hallen: Tlf. Valby 899.

ØBK — Østerbro Badminton Klub,
Jens Byrge, Strømdamsvej 34, Ø.
Tlf. RY 7266.
Hallen: Tlf. Ryvang 3880.

3. division:

ABC, Ålborg — Badmintonklubben
ABC, Ålborg. Fru Anni Sinkbæk,
Carsten Hauchsvej 1, Ålborg. Tlf.
(081) 2 79 34.

HB — Hillerød Badmintonklub,
Carsten Husted, Helsingørsgade 11,
tlf. (03) 26 02 54 (8—18).
Hallen: (03) 26 10 66.

HBC — Hvidovre Badminton Club,
Biblioteksvej 62, Hvidovre.
Hallen: Tlf. (01) 78 36 02.

HBK — Hjørring Badminton Klub,
Thorkild Nielsen, Tørholmsvej 11,
tlf. (0891) 2462.
Hallen: Tlf. Hjørring (0891) 1524.

MBK — Middelfart Badmintonklub,
Niels Høj Rasmussen, Brovej 60,
tlf. 1299.
Hallen: Tlf. Middelfart 1070.

RBC-59 — Roskilde Badminton
Club-59, Jørgen Simonsen, Holbæk-
vej 33, Roskilde, tlf. (03) 35 88 60.
Hallen: Tlf. (03) 35 40 72.

SBK — Slagelse Badminton Klub,
Poul Bryde Nielsen, Slotsvænget
42, tlf. (03) 52 42 38.
Hallen: tlf. (03) 52 38 58.

SBK — Svendborg Badminton Klub,
Bent Andersen, Odensevej 1,
tlf. 282.
Hallen: Tlf. Svendborg 1518.

KDK — Københavns Dommerklub,
Birgit Iversen, Tårnvej 73, Vanlø-
se. Tlf. (01) 70 50 77.

RANGLISTE

HERRF. SINGLE

1. Erland Kops, KBK
2. Knud Aage Nielsen, SIF
3. Henning Borch, ABC
4. Svend Andersen, ABC
5. Jørgen Mortensen, ABC
6. Tom Christensen, ØBK
7. Bendt Rose, ØBK
8. Bo Kjærgaard Nielsen, CBK
9. Hans Henrik Svendsen, SIF
10. Jørgen Herlevsen, ABC

DAME SINGLE

1. Pernille Mølgaard Hansen, GBK
2. Ulla Rasmussen, KBK
3. Karin Jørgensen, KBK
4. Lisbeth v. Barnekow, CBK
5. Liselotte Nielsen, ØBK
6. Kirsten Dahl, SIF
7. Bente Flindt, KBK
8. Hanne Kiddegaard, ØBK

HERRE DOUBLE

1. Jørgen Hammergaard Hansen & Finn Kobberø, KBK
2. Erland Kops, KBK, & Poul-Erik Nielsen, SIF
3. Henning Borch & Jørgen Mortensen, ABC
4. Bjarne Andersen, ØBK, & Knud Aage Nielsen, SIF
- 5.—6. Ole Mertz & Jesper Sandvad, SIF
Ole Jensen & Mogens Kølbe, GBK

DAME DOUBLE

1. Karin Jørgensen & Ulla Rasmussen, KBK
- 2.—3. Anne Flindt & Bente Flindt, KBK
Birte Kristiansen & Aase Winther, GBK
4. Hanne Andersen & Hanne Kiddegaard, ØBK
5. Kirsten Dahl & Annette Rye, SIF
6. Lisbeth v. Barnekow, CBK, & Pernille Mølgaard Hansen, GBK

MIXED DOUBLE

1. Finn Kobberø & Ulla Rasmussen, KBK
2. Finn Kobberø & Anne Flindt, KBK
3. Poul-Erik Nielsen, SIF, & Inge Birgit Anker Hansen, KBK
4. Jørgen Hammergaard Hansen & Anni Hammergaard Hansen, KBK

5. Leif Jensen & Hanne Andersen, ØBK

6. Poul-Erik Nielsen & Annette Rye, SIF

Ranglisten er udarbejdet på grundlag af de i sæsonen 1963/64 opnåede resultater. Hvor flere spillere (par) står lige, er den anvendte rækkefølge uden betydning.

For at komme i betragtning til DBF's rangliste skal en spiller (et par) have deltaget i mindst to turneringer i sæsonen.

ABONNEMENTSAFGIFTEN

Abonnementsafgiften på „Badminton“ for sæsonen 1964/65 er for de såkaldte „private“ abonnenters vedkommende forfalden til betaling pr. 1. august.

DBF's bestyrelse har for den kommende sæson ansat abonnementsafgiften til kr. 16,00.

Beløbet bedes venligst indbetalt på bladets postgirokonto nr. 286 77 under adressen: „Badminton“, P. Andersensvej 3, København F.

For de obligatoriske klubabonnenters vedkommende sker betalingen først pr. 31. december, samtidig med at afgiften til distrikt, kreds og forbund erlægges.

NYT BESTYRELSESMEDELM

Erik Jørgensen, Vordingborg, er pr. 20. juni 1964 indtrådt i DBF's bestyrelse som en af sjællandskredsens repræsentanter.

TIPSPENGE

Under overskriften: Tipspenge i indenrigsministeriet, bringer „Idrætsliv“ i sit julinummer følgende meddelelse:

Blandt de muligheder, idrætten har for at få økonomisk hjælp, er de penge, man kan søge gennem indenrigsministeriet, der af tipstjerestens overskud disponerer over et beløb til idrætslige formål.

Gennem Dansk Idræts-Forbunds sekretariat kan man få tilsendt et ansøgningsskema, som i udfyldt stand skal være tilbagesendt inden 1. september, hvis man vil gøre sig håb om penge, og vi gør opmærksom på, at ansøgningen bør gå den reglementerede vej, hvilket vil sige gennem specialforbundene og Dansk Idræts-Forbund.

For at komme i betragtning må foreningens eller forbundets love og regnskaber vedlægges, og man skal også fortælle, hvad et eventuelt tilskud tænkes anvendt til. Svar fra ministeriet kan først ventes i maj-juni 1965.

★

Vi gør opmærksom på, at ansøgninger til ministeriet skal indsendes via distrikt, kreds, DBF og DIF. Ansøgninger, der sendes direkte til indenrigsministeriet, får vi uvægerligt retur.

NYE FORMÆND

Københavns Badminton Klub,
Svend Hast, Vesterbrogade 174, V.
Tlf. Eva 4001.

Badmintonklubben Point,
Vagn Passum, Bregnerødgade 21,
5', N. Tlf. Ægir 3501 x.

Ryparkens Badminton Klub,
Helge Rønsfeldt, Søborg Parkallé
46, Søborg. Tlf. Søborg 9097.

Søllerød-Nærum Idrætsklubs
badmintonafdeling

Jesper Guldbrandsen,
Rundforbivej 195, Nærum.
Telf. 80 02 08.

Spilleudvalgsformand:

Frank Wæver,
Fyrrevej 59, Nærum.
Telf. 80 15 95.

ADRESSEÆNDRINGER

Formanden for Brønshøj Badminton Klub, Tage Nielsen, Tibberup allé 98, Hareskovby. Tlf. (01) 98 18 10.

Formanden for Badmintonklubben

den rigtige
Tennis og Badmintonsko

forlang den hos Deres sportshandler!

Import og en gros Kaj Reesen
Esplanaden 6 . København K . Telf. Min. 9309

Posten, Villy J. Larsen, Druehaven 11, 2', Valby.

Formanden for Skovshoved Idrætsforening's badminton afdeling, Ole Mertz, Drachmannsvej 2, Klampenborg. Tlf. Ordrup 2732.

LIDT AF HVERT

Vi bringer nedenfor en række officielle meddelelser, som De måske tidligere har stiftet bekendtskab med, men for dem alle gælder det, at der vil være al mulig grund til både for ledere og spillere at læse dem igennem. Det viser sig år for år, at der rettes henvendelser til klubber, distrikter, kredse og forbund om spørgsmål, som man kunne få rede på ved blot at læse de officielle meddelelser igennem.

DH-INDSKUD

I henhold til Vedtægt for holdmesterskabet for Danmark i badminton bedes de klubber, der har hold med i denne turnering, omgående indbetale indskuddet - kr. 25,00 - til DBF's kasserer, Arne Bruun, Bournonvillesvej 1 A, Fredensborg, postgirokonto 619 44.

DH-HOLDOPSTILLINGER

Klubber, der deltager i DH-turneringen, 1., 2. og 3. division, skal i henhold til vedtægtens pkt. 42 indsende kopi af holdopstillingen til formanden for turneringsledelsen, Richard Heilbo, Store Møllevej 32, København S., samtidig med at holdudvekslingen sker mellem klubberne. Kopien til turneringslederen fremsendes i ikke-rekommanderet brev.

DH-RESULTATER

Resultatlisterne fra DH-turneringen, 1., 2. og 3. division, skal udfærdiges i to eksemplarer, der begge straks efter matchens afholdelse skal indsendes til DBF's sekretariat, P. Andersensvej 3, København F.

Husk også til sin tid at indsende resultatlisterne for matcherne i 1. serie, som danner basis for deltagelse i oprykningsrækken.

Adresseændringer:

Adresseændringer (herunder ændringer i bestyrelse og lignende) bedes omgående meddelt forbundets sekretariat. Meddelelsen udfærdiges i to eksemplarer (et for forbundet og

et for kredsen) og fremsendes til forbundet via distrikt og kreds.

Derimod sker adresseændringer vedrørende »Badminton« direkte til Carl Johan Christiansen, Haregade 15, København K, telf. Palæ 841 vega (efter kl. 17), eller (og helst) til postvæsenet.

SPILLERE TIL OPVISING O. LIGN.

Klubber, der ønsker andre klubbers spilleres medvirken ved opvisningskampe, agitationskampe og lignende, bedes træffe aftale direkte med vedkommende spillers klub.

SEEDING

I de kommende måneder løber de åbne mesterskaber og turneringer af stabelen slag i slag, og der vil derfor være al mulig god grund til her at henlede opmærksomheden på de »Regler for seeding«, der findes i DBF's håndbog 1961, side 92 og 93.

DBF's HANDBOG

Eksemplarer à kr. 3,00 kan rekvireres hos DBF's sekretariat.

SPILLEREGLER

DBF's spilleregler fås til købs ved henvendelse til forbundets kasserer, Arne Bruun, Bournonvillesvej 1 A, Fredensborg. Pris 40 øre pr. stk.

I anledning af den ændring i spillereglerne, der blev vedtaget på IBF's møde i London i 1963, har DBF ladet trykke en lille seddel beregnet til indlægning eller indklæbning i de gamle spilleregler.

Kredse, distrikter og klubber, der ligger med oplag af de »gamle« spilleregler, kan få ovennævnte seddel tilsendt ved skriftlig henvendelse til DBF's sekretariat.

PROPAGANDAPLAKATER

Forbundets propagandaplakater fås til købs ved henvendelse til DBF's sekretariat. Pris kr. 2,00 pr. stk.

ALDERSGRÆNSERNE I UNGDOMSMESTERSKABER

På given foranledning skal man henlede opmærksomheden på de i BADMINTON HANDBOG af 1961 fra side 85 givne »Bestemmelser for ledelse af badmintonturneringer«, punkt 1 h, hvori der står:

»Åbne ynglinge-, junior- og puslingmesterskaber skal give ad-

gang for alle spillere, der er medlemmer af et under »The International Badminton Federation« tilhørende forbund eller klub, og som den 15. december i den pågældende sæson er fyldt henholdsvis 16, 14 og 12 år, men ikke er over henholdsvis 18, 16 og 14 år«.

Man (d.v.s. arrangørerne) skal altså for ungdomsmesterskabernes vedkommende påse, at datogrænserne overholdes, og de må ikke forveksle den oven for citerede bestemmelse med, hvad der i punkt 1 e er fastsat for seniormesterskabernes vedkommende.

Det skal tilføjes, at datogrænsen (den 15. december) er fastsat for at sikre de unge spillere 2 år i hver række (hverken flere eller færre) i de specielt for deres aldersklasser udskrevne mesterskaber.

DISPENSATION

Dispensation må søges i god tid, hvis udlændinge skal konkurrere om danske mesterskaber.

I »Fællesbestemmelser for DIF's danmarksmesterskaber« står, at udlændinge ikke kan deltage i danske mesterskaber uden dispensation.

Dispensation kan gives, hvis der er tale om statsløse personer, der i en periode på mindst fem år har haft varig opholdstilladelse her i landet. Sådanne personer kan opnå tilladelse til at deltage i såvel individuelle mesterskaber som holdmesterskaber. Ved holdmesterskaber kan der meddeles tilladelse til, at enkelte udlændinge deltager.

Efteråret og vinteren er de tidspunkter af året, hvor flere idrætsgrene afvikler turneringer med udenlandske deltagere på holdet, og foreningerne skal altså i god tid for konkurrencen gennem deres specialforbund søge dispensation hos Dansk Idræts-Forbund. - (»Idrætsliv«).

KØBENHAVNS DOMMERKLUB

Klubber, der ved åbne mesterskaber eller turneringer ønsker at benytte dommere fra Københavns Dommerklub, bedes - så snart turneringsprogrammet foreligger færdigtrykt - fremsende mindst to eksemplarer heraf til KDK's sekretær: Fru Birgit Iversen, Tårnvej 73, Vanløse, tlf. 70 50 77.

UDLANDET

Spillere, der har til hensigt at del-

tage i udenlandske arrangemente, skal i god tid forinden pågældende turnerings afholdelse indhente DBF's starttilladelse. Samme regel gælder for klubarrangementer.

Ansøgning, i 2 eksemplarer, skal af vedkommende spillers klub (respektive selve klubben) fremsendes til DBF's sekretariat via distrikt og kreds. I ansøgningen bedes anført de eventuelle økonomiske betingelser, hvorunder deltagelsen sker.

INDBYDELSE

På given foranledning henstiller vi atter i år til arrangører af åbne turneringer og mesterskaber:

at indbydelser til sådanne udsendes i så god tid, f. eks. mindst 14 dage før anmeldelsesfristens udløb,

at der gives eventuelle deltagere lejlighed til at gøre sig bekendt med invitationen som til at overveje, hvorvidt man ønsker at deltage og med hvem man makker, og

at der gives de anmeldende klubbers ledelser tid til at bringe anmeldelserne i orden,

at arrangører af åbne turneringer og mesterskaber fremsender deres programmer til de respektive klubber i så stort et antal, at der kan blive et eksemplar til hver deltager fra den pågældende klub samt herudover to eksemplarer beregnet til klubbens bestyrelse og spilleudvalg, idet det jo ganske givet er af interesse for de pågældende klubber at følge deres spilleres indsats i de forskellige turneringer,

at arrangørerne straks efter turneringens afslutning til DBF og den respektive kreds indsender et program ført op med alle cifre.

DH og FLY

I anledning af at en klub, der deltager i Holdturneringen for Danmark i Badminton, har forespurgt turneringsledelsen, om denne i lighed med, hvad DBU tillader inden for sit område, vil godkende brugen af flyvemaskine ved rejser til matcher hørende under holdmesterskabet i alle måneder af året undtagen november, december og januar, således at det vil blive betragtet som „lovlig hindring“, hvis en klubs hold ikke når rettidig frem til spillestedet, fordi flyvemaskinen, f.eks. på grund af tåge, ikke nåede sit bestemmelsessted til planmæssig tid, meddeler DBF's turneringsledelse:

Af hensyn til den arrangerende klubs risiko ved eventuelt forgæves afholdte udgifter ved forberedelse til matchen (herunder leje af spillested) og under hensyn til, at tåge erfaringsmæssigt ofte i efterårsmånederne er hindrende for planmæssig flyvning, kan turneringsledelsen ikke godkende brugen af andre befordringsmidler end dem, vedtægten omfatter, nemlig tog og/eller skib.

RETNINGSLINIER HENVENDELSE TIL OFFICIELLE INSTITUTIONER

Vi henleder klubledernes opmærksomhed på DBF's love, § 7, „Forbundets opgaver“, afsnit 4, hvori det hedder:

„... at være fællesorgan (genem eller efter aftale med DIF) for sine medlemmer overfor indenlandske statsinstitutioner og udlandets hovedidrætsorganisationer, til hvilke henvendelse derfor kun må ske gennem forbundet og i henhold til den i § 5 angivne forretningsgang“.

I ovennævnte § 5, „Forretningsgang“, hedder det:

„Enhver sag, der efter sin art skal behandles eller ønskes behandlet af forbundet, skal fremsendes gennem nærmeste højere led således: medlemmer til klubber, klubber til kredse (eventuelt gennem distrikterne) og fra kredsene til forbundet“.

Foranstående lille påmindelse fremkommer ikke mindst under hensyn til forestående åbne turneringer.

Klubber, der ønsker at fremsende indbydelse til åbne turneringer til udenlandske forbund, erindres i henhold til ovenstående om, at sådanne indbydelser skal fremsendes

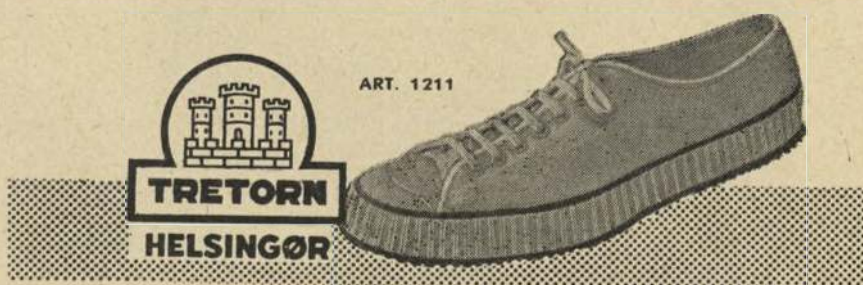
til DBF med anmodning om viderebesørgelse til nærmere angivne forbund udenfor Danmark.

Derimod er der intet til hinder for, at indbydelser til godkendte åbne turneringer fra danske klubber sker direkte til udenlandske klubber, som er medlemmer af IBF.

UDENLANDSK DELTAGELSE I TURNINGER

Enhver turnering eller opvisningskamp, hvortil man ønsker at invitere deltagere fra andre landet, er underkastet følgende bestemmelse:

- 1) Når en klub eller organisation ønsker at invitere en spiller fra et andet land, skal den nationale organisation, hvorunder pågældende klub eller organisation hører, give underretning herom til den nationale organisation, hvorunder den inviterede spiller hører.
- 2) Ingen spiller må deltage i nogen turnering eller opvisningskamp, som er udskrevet eller organiseret af nogen enkeltperson eller forretning, som har med fabrikation eller salg af badmintonartikler at gøre.
- 3) Med henblik på disse bestemmelser forstås ved en spillers nationale organisation det landsforbund, hvorunder den klub hører, som pågældende spiller er aktivt medlem af i det land, hvor han eller hun for tiden har bopæl. Aktivt medlemskab skal have bestået i de tre umiddelbart forudgående måneder. Nærværende bestemmelse gælder uden hensyn til, om spilleren er kvalificeret til at spille internationale kampe eller ej.

— bedre sportssko findes ikke

SMÅ FJER

SOMMERMØDET

Tak din Gud, min søn, at du ikke kom for Riber ret; hun så ham dingele i Varde galge.

— — —
Dansk Badminton Forbund havde i år henlagt sit sommerbestyrelsesmøde til Ribe, der i fordums tider var kendt for sin strenge retspleje, og det at blive kynget op i Varde galge var for nul og nix at regne imod at blive stedt for Riber Ret.

— — —
Nu begav det sig imidlertid således, at ingen af de punkter, der var på mødets dagsorden, var af en sådan beskaffenhed, at der kunne blive tale om at blive stedt for Riber Ret. Tværtom. Stort set var samtlige punkter på dagsordenen lutter rutinesager, men alligevel punkter, der skulle diskuteres og analyseres, inden de blev godkendt, og man var godt på den anden side midnat, inden mødets dirigent kunne erklære forhandlingerne for afsluttet.

Vi — bladets redaktion — har navnlig hæftet os ved sommerbestyrelsesmødets vedtagelse om, at abonnementsprisen på „Badminton“ fra og med den 1. august 1964 og indtil videre vil være kr. 16,00.

Vi har „kontraktligt“ forpligtet os til at levere Dem 16 numre a 12 sider, d.v.s. total 192 sider. I sidste sæson fik De 16 numre med et totalt sideantal på 342.

Vi kommer igen primo

september

★

Stof, der ønskes optaget

i dette nummer,

bedes venligst indsendt snarest

GENTLEMAN-POKALEN

Det var en „and“ vi bragte i sid-

ste nummer. Pokalen blev tildelt Mogens Kølle, GBK. — Vi har selvfølgelig beklaget det skete overfor HB.

INDIEN

Sekretæren for Badminton Association of India, Shri S. R. Chadra, af lagde i midten af juli besøg i København, hvor han bl.a. med DBF's formand, Kurt Møller, drøftede enkelthederne for den invitation, som Indien fremkom med under IBF-mødet i London, nemlig seks a otte danske spilleres besøg i Indien i efteråret.

NY MEDARBEJDER

Helge Kortsen er trådt tilbage som sjællandskredsens faste medarbejder ved bladet. Hans post er overtaget af Søren P. Rasmussen, Hillerød.

NÆSTE NUMMER

Vi ligger med en masse stof, som vi på grund af pladsmangel ser os nødsaget til at udskyde til næste postombæring. Vi håber på at komme igen i de første dage af september.

ELITENS NATURLIGE VALG